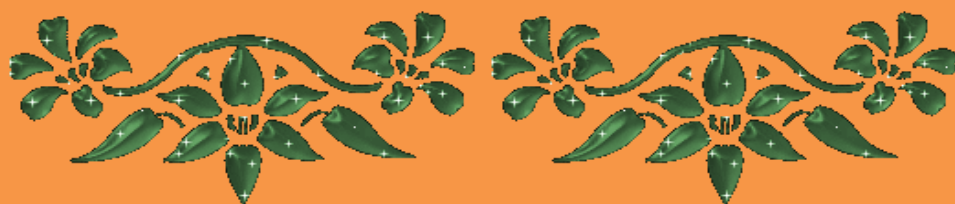
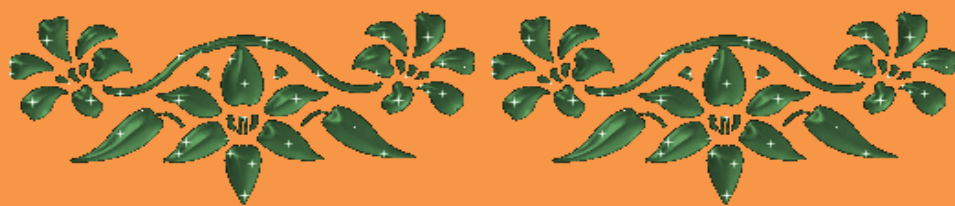

Všemohúci Bože, prichádza nový rok. Prosíme Ťa, daj, aby sme celý tento rok prežili v posväcujúcej milosti, aby sme svoje utrpenie a bolesti spájali s Tvojimi utrpeniami pre dobro Tvojej Cirkvi a na spásu sveta. Pomáhaj nám, aby tento rok bol pre každého z nás rokom spásy, aby sme nepadli do ťažkého hriechu, aby sme konali pokánie, nech Eucharistia stvárňuje v našich srdciach Teba a nech v blížnych slúžime Tebe. Daj, aby sme v tomto novom roku posvätnou liturgiou ešte väčšmi vzdávali vďaky Bohu Otcovi, spolu s Tebou Ho oslavovali, plnšie posväcovali seba, horlivejšie budovali Cirkev a Tebe sa vrúcnejšie klaňali ako svojmu Bohu.

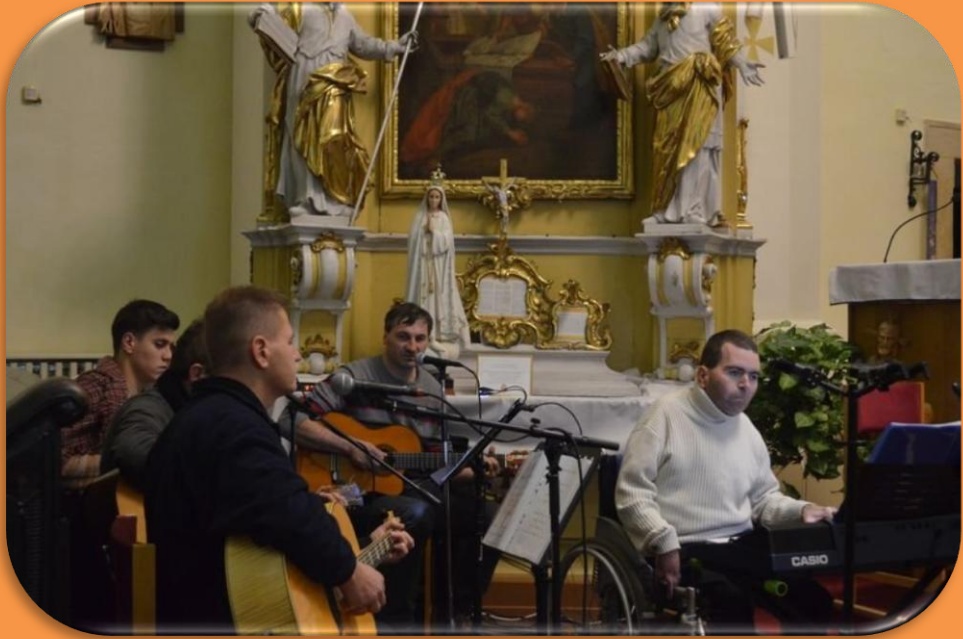

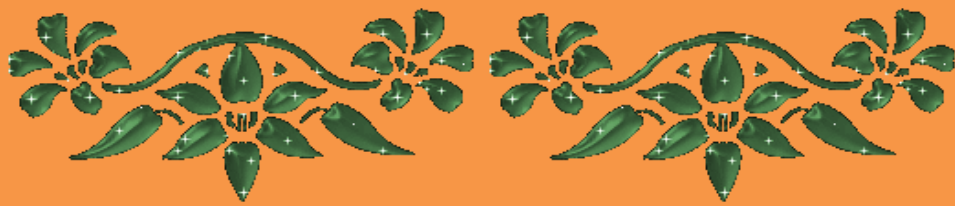

Stretnutie birmovancov

Piatok 18.1.2019 sa vo farskom kostole v Bošanoch, naši birmovanci a ich rodičia zúčastnili na svätej omši o 18.00 hodine a na adorácii po svätej omši. Svätú omšu celebroidal dp. Anton Štefánek, kaplán zo Štúrova. Liturgiu sprevádzala chválová hudobná skupina z Topolčian.

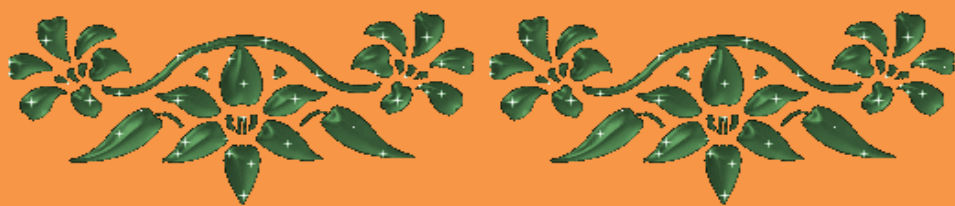

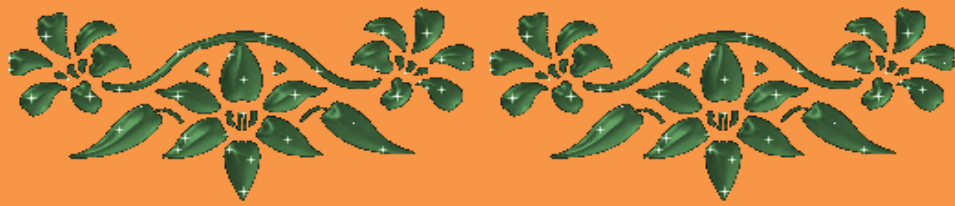
Svetový deň chorých

„Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte“ (Mt 10,8)

– tieto slová z Matúšovho evanjelia sú titulom tohtoročného posolstva pápeža Františka k 27. svetovému dňu chorých, ktorý Cirkev každoročne slávi 11. februára.

V našej farnosti a na filiálkach Krnča a Práznovce sa vysluhovala 11. februára sviatosť pomazania chorých. Túto sviatosť môže prijať raz do roka katolík nad 70 rokov, alebo ktorý trpí nejakou vážnejšou chorobou. Sviatosť možno prijať len v stave milosti posväcujúcej, čiže po svätej spovedi.

Prvý farský ples

*Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na
bubne a na citare. (Ž 149,3)*

Ples je spoločenská udalosť obvykle slávnostnej povahy, ktorá je spojená so spoločenským tancom za zvuku tanečnej hudby. Táto udalosť mimo iného umožňuje vzájomné stretávanie ľudí, ktorí by sa inak možno nikdy nestretli.

*V našej farnosti sa 15. februára 2019 vo Farskom pastoračnom centre konal prvý farský ples. Ples sa začal o 18:00 hodine slávením svätej omše, ktorú celebroidal **Mons. ThDr. Štefan Vallo PhD.**,*

Po svätej omši sa účastníci plesu presunuli do Farského pastoračného centra, kde o 19:00 hodine bolo slávnostné otvorenie.

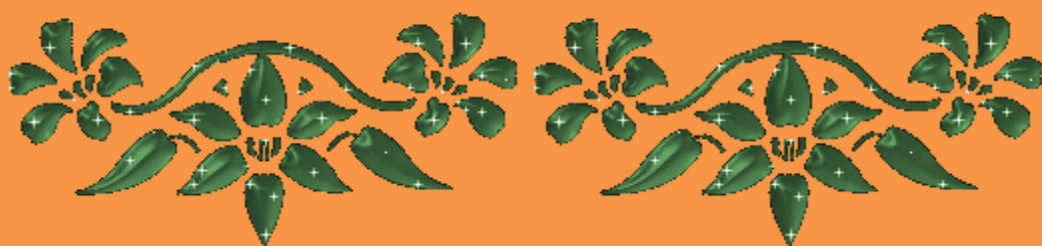
*Ples sa niesol v slávnostnom duchu, za doprovodu **Ľudovej hudby Slák a DJ Peter**. Na plese nechýbal prípitok, večera, káva/čaj, víno, minerálka a výborná kapustnica. Prítomní sa výborne zabávali, rozprávali a tancovali až do skorých ranných hodín.*

Podakovanie za túto skvelú udalosť patrí pánovi dekanovi Štefanovi Bukovanovi a všetkým, ktorí sa podieľali na príprave, ale aj na samotnom priebehu farského plesu. Samozrejme vďaka patrí aj štedrým sponzorom, ktorí túto akciu podporili či už finančne alebo vecnými darmi.

Sponzori: KUTIL EL-MAT, kvetinarstvo p. Bezáková, kvetinarstvo p. Hrozenská, p. Páleník, firma B-Frost, p. Mayerová, manželia Kutlákovi, p. Vlasák, p. Zachar, penzión JESEŇ, p. Bíreš, p. Remeňová – Zsemelye, Zuzka Remeňová, vdp. veľprepošť Vallo, manželia Mikulášovi, kvety – p. Němová, firma RICHTER, p. Igaz, starostovia z Bošian a Krnče, spevokol GIHON, firma EKOFLEX, svetidlá Topolčany, MY-DNEŠOK, KDK Krnča, p. Poliačik, organizačný výbor.

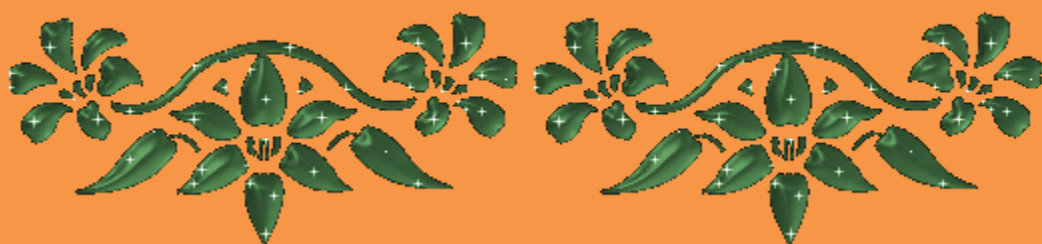

Fb:
Habemus Papam
- Sv. Otec
František

Pôst
neznamená len
zriecť sa chleba.
Znamená to tiež
podeliť sa o chlieb
s hladným.

Pápež František

Čoho sa vzdať vo veľkom pôste?

Vzdaj sa šomrania!

Za všetko vzdávaj vdaky. Šomranie a sťažovanie nepatrí do výbavy kresťana.

Vzdaj sa večerných programov TV, či práci s počítačom!

Využi tento čas radšej na modlitbu a čítanie Božieho slova.

Vzdaj sa všimania si zlých vlastností blízkych!

Namiesto toho sa sústreď na vyhľadávanie ich dobrých vlastností.

Vzdaj sa neláskavých rečí!

Namiesto toho hovor milo a s porozumením. Stojí to tak málo povedať niečo milé a povzbudivé.

Vzdaj sa hnevu!

Namiesto toho sa uč umeniu milovať.

Vzdaj sa strachu a obáv!

Namiesto toho dôveruj Bohu. Strach a obavy ťa pripravujú o mnoho síl a často ide o veci, s ktorými sám nič nezmôžeš.

Biblická olympiáda

Aj v roku 2018/2019 sme sa zapojili do celoštátnej súťaže.

Súťaž bola zameraná na zobrazenie Biblie a jej miesta v živote človeka a v dejinách ľudstva z pohľadu spoznávania Svätého písma v dimenziách citlivého rozletu duše dieťaťa a mladého človeka.

Dekanátne kolo prebiehalo 20. marca - 21. marca 2019.

Hlavným cieľom bola výchova k hodnotám a medzil'udskému vzťahom na základe spoznávania biblických postáv a udalostí.

Knihy pre tento ročník boli:

Starý zákon: Kniha Rút a Prvá kniha kráľov

Nový zákon: Evanjelium podľa Matúša

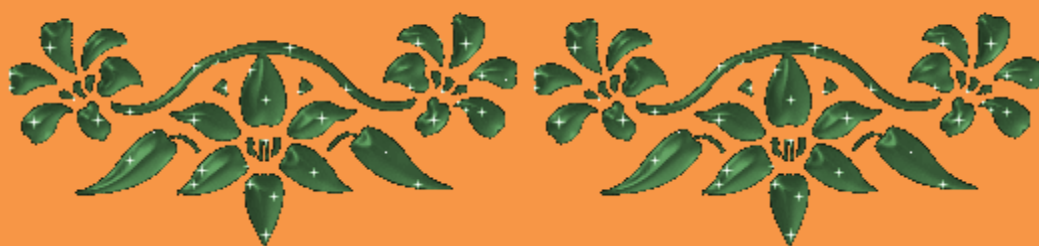
Spoločná téma vybraných kníh: Vernosť Pánovi.

Dekanačné kolo prebehlo 21. marca 2019 na fare Solčany.

Naše žiačky Nikola Krchníková (8.B), Soňa Kľuková a Kristína Trtíková (obe z 9.A) sa umiestnili na treťom mieste.

Žiačkam ďakujeme za reprezentáciu našej školy a zodpovednú prípravu pod vedením sestry Zuzany.

Blahoželáme!

Knihy boli i nosnou témou výtvarnej časti

„Biblia očami detí a mládeže.“

Ide tu o nápaditosť a originalnosť vnímania Biblie.

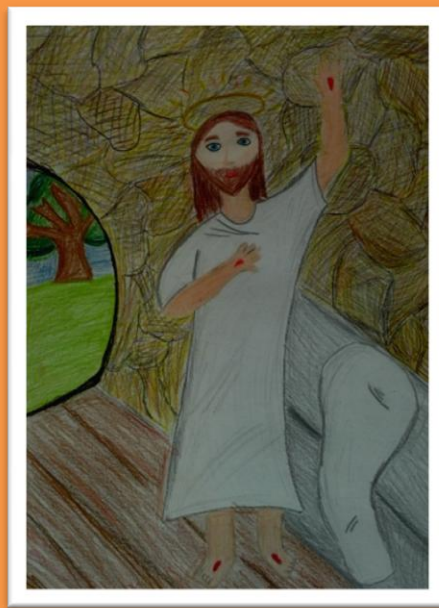
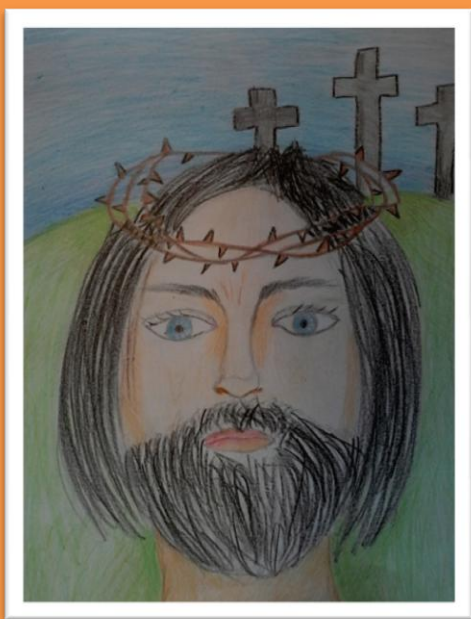
Cieľ súťaže: Zaangažovať do vnímania a prežívania biblických dejín čo najviac detí a mládeže, privádzať ich k poznávaniu Biblie a k záujmu o túto knihu kníh.

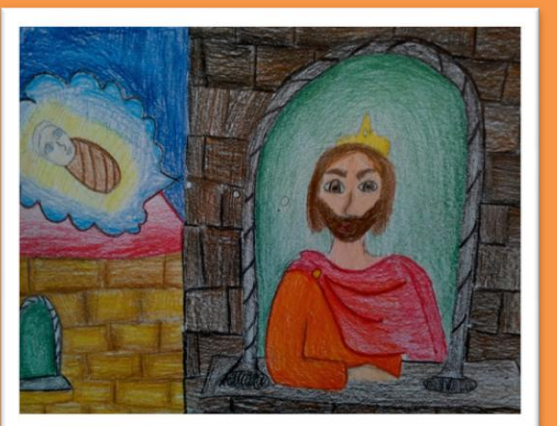
Do súťaže sa zapojili žiaci piateho a šiesteho ročníka.

Vítazom sa stal Nikolas Opáth z 5.B triedy. Na 2. mieste sa umiestnil Matej Halmo zo 6.A a tretia bola Michaela Gombárová tiež zo 6.A triedy.

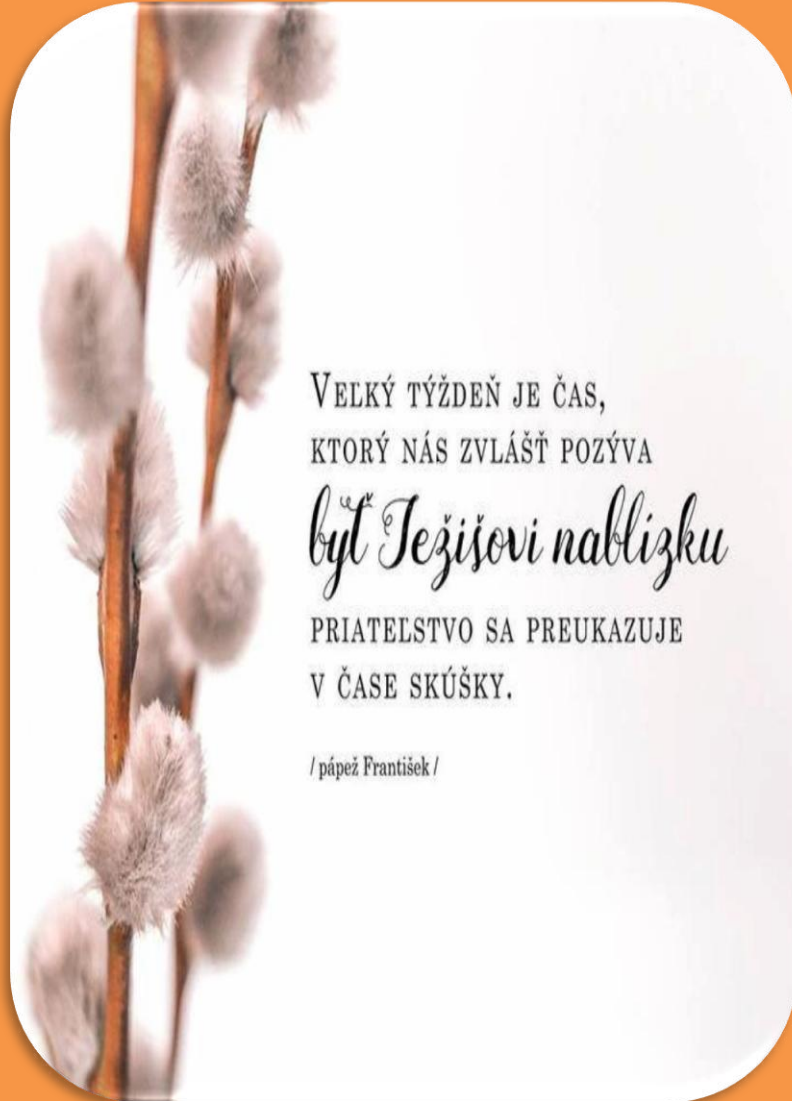
Gratulujeme!

Práce našich žiakov

VELKÝ TÝŽDEŇ JE ČAS,
KTORÝ NÁS ZVLÁŠŤ POZÝVA

byť Ježišovi nablízku

PRIATELSTVO SA PREUKAZUJE
V ČASE SKÚŠKY.

/ pápež František /

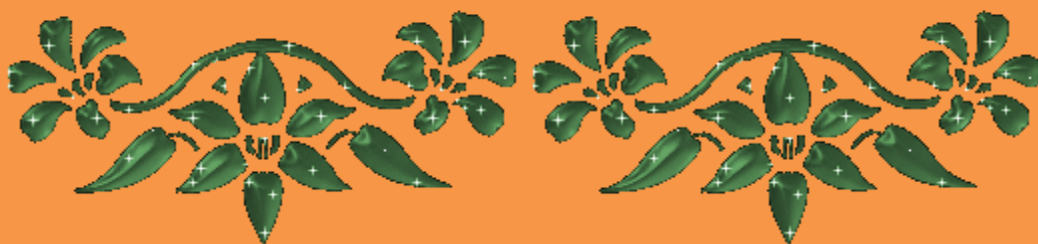

*Veľkonočné posvätné trojdnie alebo triduum má bohatý liturgický obsah a symboliku. Je to spoločné pomenovanie troch dní, v ktorých si rímskokatolícka Cirkev pripomína udalosti vykúpenia v ich historickom poradí: Kristovu smrť na **Veľký piatok**, Krista uloženého v hrobe na **Bielu sobotu** a Kristovo zmŕtvychvstanie na **Veľkonočnú nedeľu**.*

Zelený štvrtok - Svätené oleje

OLEJ CHORÝCH	OLEJ KATECHUMENOV	KRIZMA
O.I. (Oleum infirmorum)	O.S. (Oleum Sanctum) O.C. (Oleum Catechumenorum)	S.C. (Sanctum Chrisma)
Použitie: sviatosť pomazania chorých	Použitie: pomazanie detí a katechumenov pred krstom	Použitie: pomazanie po krste, na birmovanie, posviacku kňazov, konsekráciu oltára a kostola
Význam: vyjadruje uzdravenie a posilu chorých na duši i na tele	Význam: znamená očistenie a posilnenie v boji so zlým duchom	Význam: znak posvätenia slovo Kristus (z gréč. Christos) znamená „Pomazaný“ (hebr. „Mesias“)
Zloženie: olivový olej	Zloženie: olivový olej	Zloženie: zmes olivového oleja a balzamu
Biblický odkaz: Jak 5, 14-15		Biblický odkaz: Sk 10,38 2 Kor 2,15
		

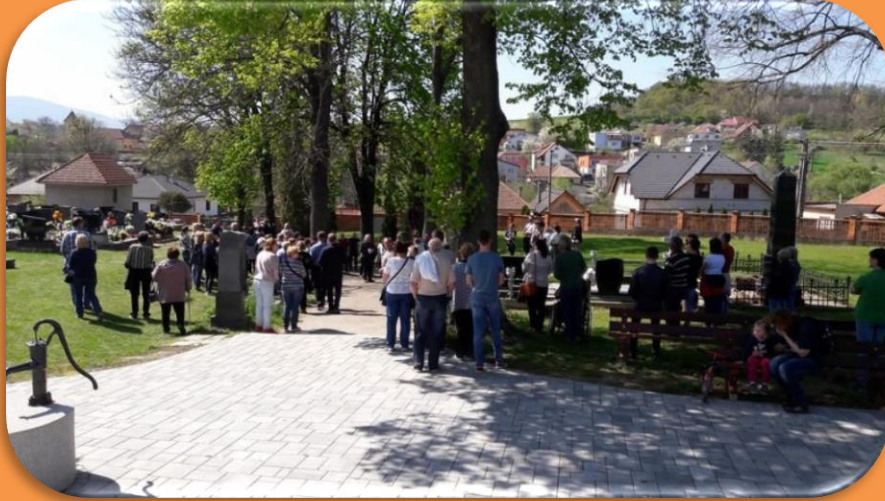

Krížová cesta

Jednotlivé zastavenia krížovej cesty sme prežívali opäť v prírode na ceste medzi Baštínom a Krnčou, kde sa konala už tradičná krížová cesta farnosti, ktorá začala pri kaplnke svätého Antona Paduánskeho, na cintoríne v osade Baštín a bola ukončená vo filiálnej obci Krnča na cintoríne. Bola obetovaná za rodiny vo farnosti. Rôznorodá účasť farníkov, okolo 150 ľudí, dokazovala vďaku za utrpenie nášho Pána Ježiša Krista a spoločenstvo, ktoré sme vytvorili, ukazovalo silu a nádej v čakani na vzkrieseného Krista.

VEĽKÝ PIATOK

Saleš
Rozkve

Čo sa v tento deň udialo?

Ježiš niesol kríž, na ktorom bol ukrižovaný.

Ježiša pribijajú na kríž a nechávajú zomrieť.

Ježiš dáva Máriu za matku Jánovi a v ňom všetkým nám.

„Je dokonané“

Ježiš zomiera.

Vojaci mu chcú zlomiť nohy, aby urýchlili jeho smrť. Napokon však mŕtvemu Ježišovi prebodávajú bok.

Ježišovo telo skladajú z kríža, pripravujú na pohreb a pochovávajú.

LITURGIJA SLOVA
Slávenie utrpenia
a smrti Pána

1. čítanie:

Iz 52, 13 - 53, 12

Žalm:

Ž 31, 2+6. 12-13. 15-16. 17+25

2. čítanie:

Hebr 4, 14-16; 5, 7-9

Evanjelium:

Jn 18, 1 - 19, 42

Čo uvidíš v kostole?

Kňaz je oblečený v liturgickom rúchu červenej farby, ktoré nám pripomína Kristovu krv vyliatu za nás.

Toto je jediný deň v roku, v ktorom sa neslávi eucharistická obeta.

Svätostánok zostáva stále prázdny a chrám bez výzdoby.

Sviečky zažihame len keď je Ježiš (v Eucharistii) prítomný a pri kríži.

Čítajú sa pašie podľa svätého Jána.

Poklona svätému krížu, ktorou vzdáme úctu Ježišovmu krížu gestom lásky na znak vďaky.

VEĽKONOČNA VIGÍLIA NA BIELU SOBOTU

Saleto Rozkva

Čo sa v tento deň udialo?

Ježiš vstáva z mŕtvych a necháva prázdny hrob.

Vojaci zo stráže od hrobu oznámili veľkňazom, čo sa stalo. Tí ich podplatili, aby rozchyrovali lož.

Peter a Ján bežia k hrobu. Nachádzajú tam len plachty a šatku.

Mária! Učiteľ!
Mária Magdaléna stretá pri hrobe Ježiša.

Ježiš ide do dediny Emauzy s dvoma učeníkmi. Spoznávajú ho pri lámaní chleba.

Ježiš sa s oslávenými ranami zjavuje učeníkom a dáva im moc odpúšťať hriechy.

LITURGIA SLOVA
Veľkonočná vigília

Odporúčané čítanie:

1. čítanie: Gn 1, 1 – 2, 2
2. čítanie: Gn 22, 1-18
3. čítanie: Ex 14, 15 – 15, 1a

Epištola:
Rim 6, 3-11

Evanjelium:
Lk 24, 1-12

Čo uvidíš v kostole?

Kňaz je oblečený v liturgickom rúchu bielej farby, pretože plní radosti oslavujeme Ježišovo víťazstvo nad smrťou.

Veľkonočná svieca (paškál) je prinesená do chrámu a od nej sa zažihajú ostatné sviece.

Veľkonočný chválospev (exultet) a rozsiahlejšie čítania Božieho slova nám pripomínajú dejiny našej spásy.

Po prvýkrát od začiatku pôstu spievame aleluja!

Spievame litanie ku všetkým svätým a prosíme ich, aby sa k nám pripojili v modlitbe k Bohu.

Katechumeni vstupujúci do katolíckej Cirkvi prijímajú krst, birmovanie a Eucharistiu.

Aká je symbolika VEĽKONOČNEJ SVIECE?

SVETLO

Svetlo Krista, ktoré svieti v temnotách.

OHĚŇ

Symbolizuje Kristovo zmŕtvychvstanie.

HRUDKY TYMIÁNU

Predstavujú päť svätých a oslávených Kristových rán.

ALFA A OMEGA

Kristus je počiatok a koniec všetkého.

KRÍŽ

Symbolizuje Krista, ktorý je ten istý včera i dnes.

ROK

Pripomína nám stále Božiu prítomnosť tu a teraz, lebo on je Pán času i večnosti.

Saleto Rozkva

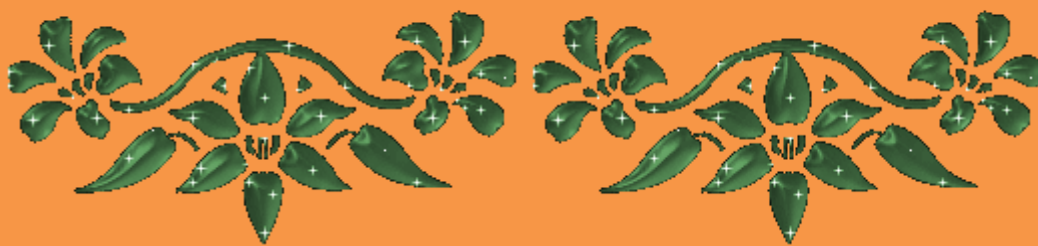

Krnča - Horňany

*19.5.2019 o 15:00 hodine sa veriaci z našej farnosti zúčastnili modlitby **Loretánske litánie** na Krnči pri kaplnke Lurdskej Panny Márie v Horňanoch.*

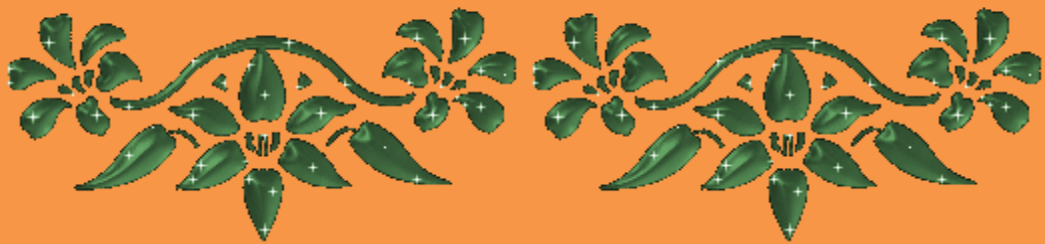
Prvé sväté prijímanie

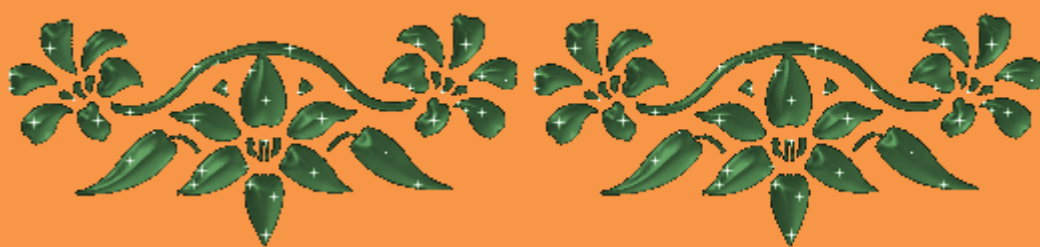
Prvú júnovú nedeľu 2.6.2019 sa v našej farnosti Bošany uskutočnila slávnosť 1. svätého prijímania, kde prvý krát Eucharistiu prijalo 30 detí.

Na tejto krásnej udalosti sa zúčastnil aj náš rodák p. Dušan Bezák.

Eucharistiu prijali aj deti na filiálke Krnča. V Krnči sa 1. sväté prijímanie konalo 16. júna 2019. Eucharistiu prijalo 11 detí.

Prvé sväté prijímanie je veľká udalosť pre celú rodinu a farnosť. Nemali by to byť len chvíle pekných šiat, veľkých slov, zlatých retiazok a preplnených stolov, ale chvíle úprimných obrátení a veľkého svedectva viery v milosrdného a láskavého Boha. Modlíme sa za to, aby to boli chvíle skutočného stretnutia celých rodín s Kristom.

Páter Maroš Peciar SDB

„Pre Božie kráľovstvo má zmysel hocijaká práca“

Nedeľu 2.6.2019 o 7.00 hodine svätú omšu vo farnosti Bošany celebroual páter Maroš Peciar SDB, misionár na Sibíri. Predkovia misionára pochádzajú z Bošian.

Rozhovor so saleziánskym kňazom Marošom Peciarom.

Aké sú vaše väzby na Bošany? Vynárajú sa vám nejaké spomienky z detstva?

Ja si z toho, žiaľ, veľa z Bošian nepamätám. Moja starká bola Mária Gulišová.

Starký mal príbuzných v Klátovej Novej Vsi. Tam si ešte ako dieťa pamätám dvor a dom u strynky Irenky, tak sme ju volali. Často sme sa však nenavštevovali. To skôr môj otec. Oni často spomínali predovšetkým čas prázdnin, ktorý trávil v Bošanoch a v Klátovej. Hrdinským počínom ich dospievania bolo, že z Trnavy do Klátovej a do Bošian jazdili na bicykloch.

Vaša cesta k saleziánom bola jednoduchá, jednoznačná alebo...

Rodičia boli aj počas ČSSR mladými aktívnymi veriacimi. Poznali mnohých kňazov a reholné sestry, stretávali sa potajme na chatách a kde sa dalo. Preto u nás doma téma viery, vyučovania náboženstva, spoločnej modlitby nebola tabu. V rodine som stretol prvých saleziánov, ešte pred zmenou režimu. Možno povedať, že cesta nebola jednoduchá, ale taká pomerne priamočiara, to áno. V roku 1992 som prestúpil z Gymnázia na Holého ulici v Trnave na Gymnázium Jána Bosca v Šaštíne. Tam dozrelo moje rozhodnutie, že po maturite nepôjdem študovať žurnalistiku, ale pôjdem do noviciátu v Poprade. Tak sa začala 9-ročná cesta k tomu, aby som žil a pracoval ako salezián - kňaz.

Chceli ste sa stať misionárom? Keby ste si mohli vybrať krajinu, ktorá by to bola?

Asi som sa veľmi misionárom stať nechcel. Na túto otázku som pozeral vždy dosť pragmaticky. My ako slovenská saleziánska rodina máme v Cirkvi priamu zodpovednosť za misiu v Azerbajdžane a v Jakutii. Ja som opakovane hovoril predstaveným, že ak uznajú za vhodné, môžu ma poslať aj na misie. Sedem rokov som pracoval v Bardejove, prevažne s Rómami, potom som bol 3 roky v Bratislave. V roku 2013, zdá sa, čas dozrel. Dostal som ponuku, ktorá sa neodmieta.

Niečo o Rusku. Čo v tejto krajine funguje a čo nefunguje - z akých zdrojov je financovaná cirkev?

O Rusku toho veľa neviem. Žijem so spolubratmi v ďalekej Jakutii, z Moskvy treba letieť ešte sedem hodín na východ. Jakutsk je najchladnejšie väčšie mesto na zeme. Cítiť tu, že žijeme ďaleko od centra. Mnohí ľudia odchádzajú žiť do teplejších častí Ruska. Veriace spoločenstvo je maličké. Za 27 rokov prítomnosti katolíckych kňazov prijalo vieru a krst okolo 500 ľudí. Žijeme z milodarov. Niečo nám prinesú miestni ľudia, niečo si sami zarobíme a niečo nám pomáhajú príbuzní a veriaci zo Slovenska.

Aj takto sa chcem poďakovať za Vašu štedrosť, ktorú som osobne mohol zakúsiť pri mojom spolubratovi, a pánu farárovi s pánom kaplánom za milé a bratské prijatie.

Jakutsko, - 60°C zima, ako si možno zvyknúť? Ako sa možno vyrovnáť s bežnými činnosťami pri takých teplotách? Aké vtipné situácie ste zažili?

Zima nie je najhoršie obdobie. V zime sa zababušíš a prebehneš z domu do auta alebo do obchodu. Len sa stále treba vyzliekať a obliekať. Psychicky najnáročnejšie obdobia sú november a január, kedy sa deň kráti, respektíve veľmi pomaly sa začína predlžovať. V Jakutsku žije do 300 tisíc obyvateľov. V zime je mesto zahalené do hmly a tmy. Toto deprimuje najviac.

Keď nevidíš slnko. Čo sa zimy týka, všetko tu už vymysleli. Ideálna zabíjačka žriebät a kráv je v novembri pri - 25°C. Aj pri 45°C vonku na tržnici predávajú zamrznutú rybu alebo zmrazenú zeleninu, ovocie. Priamo z krabíc. Veľmi zaujímavý pocit je pri -20 °C jesť vonku zmrzlinu. Auto potrebuje byť vo vykurovacej garáži, počas svätej omše, stretnutí, nákupov a dokonca aj počas tankovania, motor je stále zapnutý.

Kolko kňazov robí evanjelizáciu? Všetci sú zo Slovenska?

V Jakutii pôsobíme na dvoch miestach. Rovnomerne sme rozdelení na dve časti jednej reholnej komunity. Traja kňazi Slováci pracujú v Aldane a traja sme v Jakutsku. V Jakutsku máme okrem toho na praxi 2 spolubratov študentov, Emmanuela z Burundi a Raymonda z Indie. Okrem toho navštevujeme asi 10 dediniek a menších mestečiek, kde žije 1 až 10 katolíkov. K niektorým treba ísť aj dva dni autom a loďou. V zime, keď zamrzne rieka, tak je to jednoduchšie – možno ísť autom po rieke. Malými lietadlami to vychádza dosť drahó. Taká misijná návšteva by ma vyšla toľko, čo víkend v Ríme alebo v Barcelone. S tým rozdielom, že tu potrebujem na takú návštevu aspoň týždeň. Dôležitou časťou našej misie sú dobrovoľníci. Za 27 rokov sa ich tu vystriedalo viac ako 150. Väčšinou mladí ľudia, vysokoškooláci alebo pracujúci, no mali sme tu aj manželov na tri roky. Veľmi pekná a obohacujúca skúsenosť. Niektoré ich svedectvá si vo forme blogov aj s autentickými fotografiami môžeme prečítať na stránke <http://dobrovolnici.saleziani.sk/>.

Čo všetko je súčasťou vašej každodennej práce?

Okrem našich modlitieb a príprav na rôzne stretnutia, katechizácie a náuky, veľa času venujeme spoločným stretnutiam, poradám a besedám. Nie je totiž úplne a jednoznačne dané, ako má vyzerat' život veriaceho človeka a farnosti v postkomunistickom Rusku. Mnohé tradície nastavujeme od začiatku. Ako sláviť Vianoce napríklad. Tu sa Vianoce slávia podľa pravoslávneho kalendára v januári. Ako teda – sláviť Vianoce dvakrát? Alebo ako vychovávať dieťa, ak je v triede aj v širokej rodine jediné veriace dieťa? Na čo kľásť dôraz, ak niektorých veriacich stretneme iba raz v roku? Takých otázok je viacero. Okrem účtovníčky nemáme žiadnych zamestnancov. Miestni dobrovoľníci nám pomáhajú so sociálnymi aj výchovnými akciami. Niektorí aj s údržbou kostola. Ale mnoho vecí je priamo na našich pleciah. Varenie, pranie, upratovanie, kúrenie, kosenie, starosť o autá, drobné opravy... A pomedzi to rôzne stretnutia, od misionárov a predstaviteľov iných náboženstiev až po rodičov detí, s ktorými pracujeme a anonymných alkoholikov.

Viem, že navštevujete aj osady, je to podobné ako u nás? Rómska osada Jakutská dedina sú si podobné v tom, že okrem elektriky a internetu iné faktúry netreba platiť. V mnohých dedinách niet ani plynu, ani vodovodu, ani kanalizácie, ani asfaltových ciest. Zároveň je to odlišné v tom, že tu ľudia veľký výber nemajú. Buď odídu do mesta, kde ale nie každý nájde prácu, alebo zostanú na dedine. V meste okrem toho je život veľmi drahý v porovnaní s dedinou. Migrácia a nestabilita sú pomerne rozšírené.

V Rusku sa ku katolíckej cirkvi hlási pol percenta obyvateľstva. Stáva sa často, že ľudia konvertujú na katolicizmus?

Ak ešte v európskej časti Ruska sú niektoré početnejšie farnosti, my sa nachádzame naplno v misijnom území. Ľudí veľmi nepresviedčame, aby k nám začali chodiť, skôr naopak. Tým, že sme všetko nechali pre nich vysnívanej Európe a prišli sme žiť do Jakutie, tomuto nie všetci rozumejú. Okrem toho sa za nich modlíme, čím viac, tým lepšie, aby boli otvorení prijať dar viery. Nič rozumnejšie urobiť nemôžeme. A nakoniec je tu fantázia Ducha Svätého, On radí do čoho sa púšťať a do čoho nie.

Sú chvíle, kedy rozmýšľate, či to má význam, či to nie je na Slovensku jednoduchšie?

Ako rehoľník, takéto otázky veľmi neriešim. Verím, že pre Božie kráľovstvo má zmysel hocijaká práca, preto nie je rozhodujúce, čo práve ja robím. Predo mnou tu pracovali spolubratia aj dobrovoľníci, po mne prídu ďalší. Snažím sa svojou troškou prispieť práve tu a teraz.

Príbehy zo Sibíri. Môžete sa podeliť?

Príbehy tu píše sám život. Ak niekto v modlitbe cíti, že by mohol darovať Pánu Bohu a Cirkvi 2-3 mesiace svojho života, len smelo. Neváhajte. Prihláste sa priamo u nás ako misijný dobrovoľník. Svedectvo kresťanského života je to naj, s čím sa môžeme rozdeliť. Dnes ani peniaze, ani doprava už nie sú problémom.

A čo gastronómia? Máte nejaké kuriozity?

Jakutská a ruská kuchyňa na seba silno vplývali. No aj tak tá Jakutská má svoje špecifiká. Veľmi veľa mäsa predovšetkým vareného – sob, los, medved' jeleň, žriebä, hovädzie mäso, ryba. Najviac mi chutí džem z lesných plodov, čučoriedky, brusnice, červené a čierne lesné ríbezle, zimozel, veľa domáceho kravského mlieka, smotany, masla.

V lete je hitom mierne prikvasené kobyliie mlieko. Surová mrazená ryba, pečeň, alebo mäso mladého, jednoročného žriebäta s troškou soli a čierneho korenia sú skutočnou lahôdkou.

Ďakujem za pútavý rozhovor a prajem Vám, aby Pán sprevádzal Vaše kroky v ďalekej cudzine a nezabúdali ste na rodnú zem. Nech sa Vám darí v bohumilej práci.

Pozdravujeme z Bošian.

Redakcia Bošanec.

Jezuita, páter Miloš Lichner

*V sobotu 15. júna a v nedeľu 16. júna 2019 Bošanoch vo farskom chráme svätého Martina biskupa a vo filiálnej obci Práznovce celebroidal sväté omše novovymenovaný profesor, dekan Teologickej fakulty Trnavskej univerzity jezuita, páter **Miloš Lichner, SJ.***

V rámci svätej omše predstavil svoju novú knihu o svätom Martinovi z Tours, ktorý je patrónom Bošianskej farnosti. Pripomenul, že na Slovensku máme dve diecézy (Bratislavskú arcidiecézu a Spišskú diecézu), ktorých hlavným patrónom je svätý Martin a katalóg patrociní uvádza 142 farností, ktorých patrónom je svätý Martin. Toto svedčí o veľkej popularite tohto svätca na našom území. Spomenutá publikácia je prvým slovenským prekladom najstaršieho zachovaného životopisu tohto svätca od autora Sulpicia Severa zo 4. storočia.

Kniha obsahuje obsiahly úvod, v ktorom profesor Lichner vysvetlil historický a teologický kontext doby, v ktorej žil svätý Martin z Tours. Sulpicius Severus, jeho žiak a nasledovateľ v mníšskom živote predstavuje Martina ako dokonalého nasledovateľa Ježiša Krista. Sulpicius totiž neplánoval iba zachytiť život svätca, ale ponúka určité teologické posolstvo. Sulpiciovo dielo je panegykom, chválorečou na Martina, ktorý je porovnateľný s apoštolmi a prorokmi. Po úvode nasleduje pôvodný latinský text doplnený o slovenský preklad s vedeckým poznámkovým aparátom. Záujemca o ranokresťanskú literatúru tak môže sledovať tak preklad ako aj pôvodný text.

Kniha vyšla v edícii Starokresťanská knižnica ako jej 11. publikácia. Starokresťanská knižnica vychádza na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity. Edícia je už známa nielen na Slovensku, ale aj v Čechách a vydávajú sa v nej významné diela západných ako aj východných cirkevných otcov.

Publikácia je hodnotným titulom do knižnice každej domácnosti, alebo vhodným darom pre tých, ktorí majú radi duchovnú literatúru a životopisy svätých.

Sulpicius Severus

ŽIVOT SVÄTÉHO MARTINAZ TOURS

V predkladanej monografii predstavujeme prvý slovenský preklad diela *Vita Martini* od Sulpicia Severa pod názvom *Život sv. Martina z Tours* (už skôr publikovaný v elektronickej forme). Zaujímavosťou o nánokrešťanskú latinskú literatúru ponúkame bilingválny text, to znamená slovenský a latinský na stranách oproti sebe. Čitateľ tak môže sledovať latinskú štruktúru, ako aj preklad do slovenčiny. V poznámkach pod čiarou nájde príslušné vysvetlenia. Samotný preklad predchádza monografická štúdia. Vydávame ich spolu v edícii Starokrešťanská knižnica.

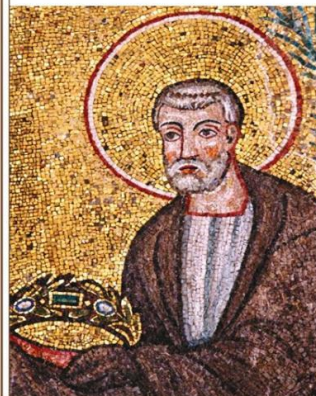

 TRNAVSKÁ UNIVERZITA
TEOLOGICKÁ FAKULTA

ISBN 978-80-8191-189-7

Sulpicius Severus

ŽIVOT SVÄTÉHO MARTINAZ TOURS

TRNAVSKÁ UNIVERZITA, TEOLOGICKÁ FAKULTA

Sulpicius Severus

ŽIVOT SVÄTÉHO MARTINAZ TOURS

Prikázaný sviatok

*„Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba,“ hovorí Pán;
„kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky.“*

*Pri príležitosti sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, známeho pod názvom **Božie telo**, sa vo štvrtok konali na viacerých miestach slávnostné sväté omše a následne procesie veriacich ulicami miest a obcí.*

*Prikázaný sviatok je oslavou daru **Eucharistie** a vyjadrením úcty k Spasiteľovi prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti Oltárnej.*

Sviatok Božieho tela a krvi už oddávna sprevádza tradícia procesií.

Aj v našej farnosti a na filiálkách veriaci na čele s kňazom kráčali ulicami obce s monštranciou a kúskom premeneného chleba a symbolicky oznamovali svetu tajomstvo Ježišovho tela a krvi, na ktoré sa pri každej omši premieňa chlieb a víno.

Sprievod sa postupne zastavoval pri štyroch oltároch, symbolizujúcich štyri svetové strany.

Deti na znak úcty a lásky k Bohu rozsýpali na cestu lupene kvetov.

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi sa začal sláviť v roku 1246 v diecéze Liège. Neskôr, v roku 1264, pápež Urban IV. rozšíril slávenie sviatku na celú Cirkev.

Koniec školského roka

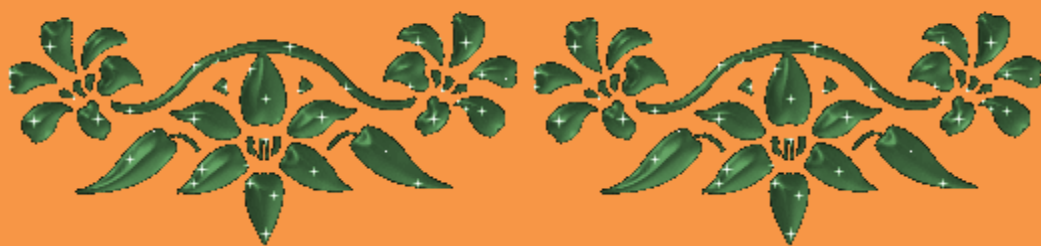
30. júna bola ďakovná svätá omša **Tedeum** - poďakovanie Duchu Svätému za pomoc počas celého školského roka.

Začali prázdniny, dni oddychu a zážitkov.

Nezabúdajme, že nás Pán Ježiš pozýva, aby sme si odpočinuli s Ním.

Počas týchto dvoch mesiacov nezabúdajme na modlitby, sväté omše, sväté spovede. Budme s Ježišom! S Ním sa snažme prežiť tie dva mesiace plní vďačnosti, múdrosti, opatrnosti a posilnení na tele i duchu ale aj v novom, plnšom a intenzívnejšom vzťahu k Bohu.

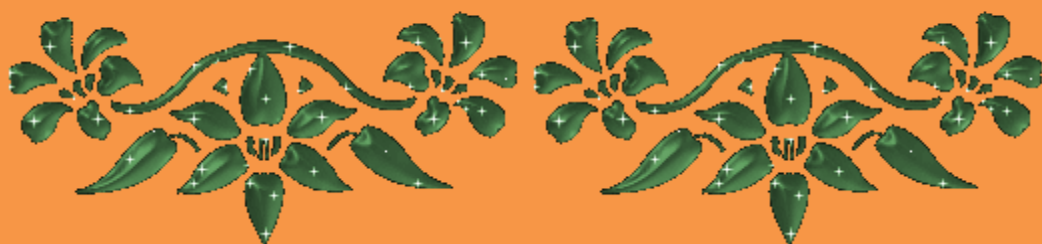

Letný tábor

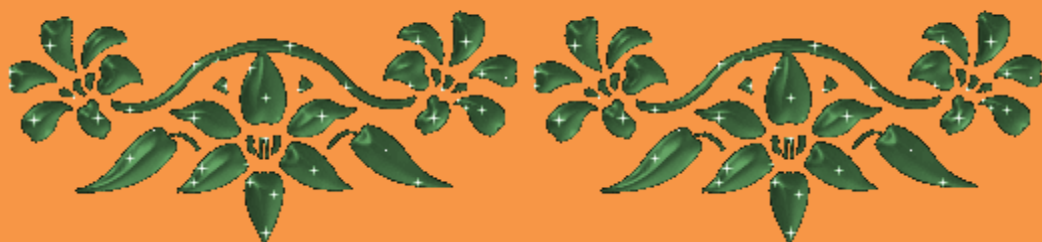
Počas prázdnin mali deti možnosť zažiť neobyčajné letné dobrodružstvo. Farnosť Bošany sa v spolupráci so susednými farnosťami zúčastnila v dňoch 23.8 - 28.8. 2019 letného tábora v Ľubietovej na Chate Ľubetha.

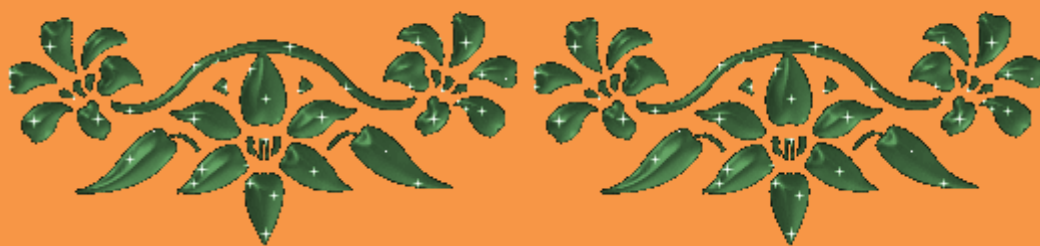

Púť na Skalke

Štvrtok 29. augusta sa veriaci z našej farnosti a filiálok Krynča, Práznovce zúčastnili farskej púte na Skalke pri Trenčíne a na hore Butkov pri Ladcoch.

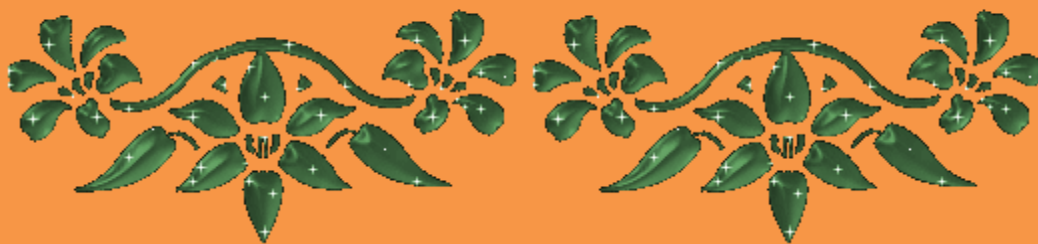

Začiatok školského roka

Začiatok školského roka - čas otvárania škôl po prázdninách, čas novej kapitoly pre všetkých, či už sa nechávame učiť, alebo vyučujeme. Čas nového pôsobenia Božej milosti.

*Pre každého je začiatok nového školského roka príležitosťou prehodnotiť staré skúsenosti a zamyslieť sa nad tým, ako ísť ďalej. Je to čas nabíjania sa energiou, chuťou a nádejou, a možnosť urobiť v tomto novom školskom roku niečo viac a lepšie. Pán počíta s nami a počíta aj s tým, že chceme byť usilovní, úprimní, otvorení, čestní a korektní. Mať mierny a vyrovnaný charakter, nezlomnú vôľu, hlbokú vieru a vrúcnu zbožnosť. Pevní a odvážni, ktorí sa neuspokoja s priemernosťou, a sú zdvorilí vždy a ku všetkým. 1. septembra 2019 sa pri svätých omšiach konalo **Veni sancte** - vzývanie Ducha Svätého na začiatku školského roka.*

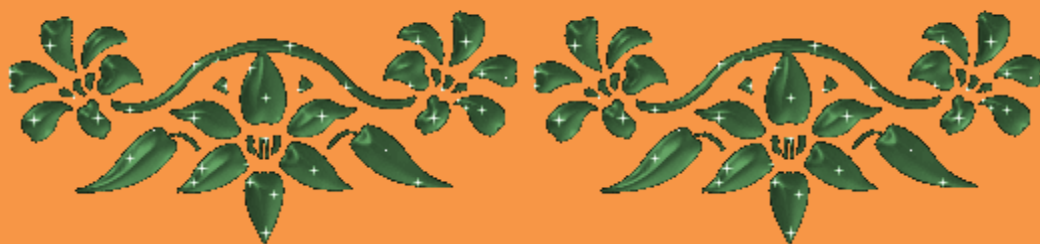

Hodová slávnosť v Krnčí

Nedeľu 8.9.2019 sa na filiálke Krnča, konala výročná hodová slávnosť - patrocínium kostola - Narodenia Panny Márie. Svätú omšu celeburoval p. Peter Šabo, OISS a spievali sestry z Rodiny Panny Márie. Na svätú omšu boli pozvaní aj farníci z Bošian, Baštína a Práznoviec.

Boj proti hladu

*Vincentuská rodina v našej farnosti organizovala 12. ročník zbierky **Boj proti hladu**.*

Kúpou medovníkového srdiečka veriaci našej farnosti a filiálok Krnča a Práznovce podporili zmiernenie chudoby ľudí vo svete. Medovníkové srdiečka si veriaci mohli kúpiť v nedeľu 15.9.2019 po svätých omšiach.

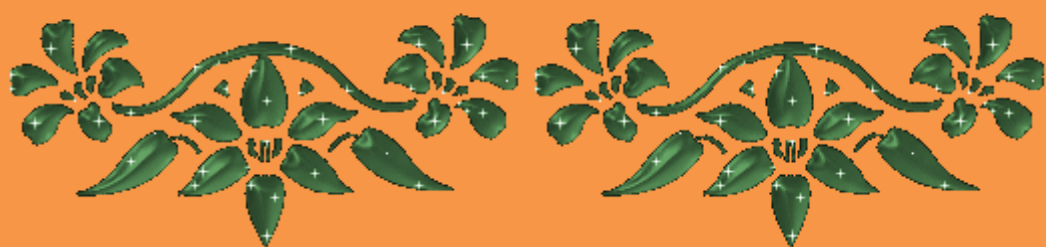
*V **Bošanoch** sa vyzbieralo 786 €;*

*v **Práznovciach** 241,45 € a*

*v **Krnči** 180,02 €.*

Srdečná vďaka patrí sestričkám a tým, ktorí sa do tejto akcie zapojili.

Katarína Labouré

*Piatok, 20.9.2019 po večernej svätej omši o 18:30 hodine sa
v Pastoračnom centre v Bošanoch premietal film **Svätá
Katarína Labouré – tichý posol lásky.***

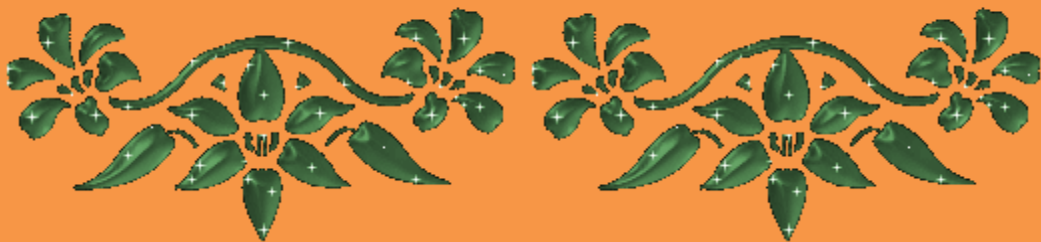

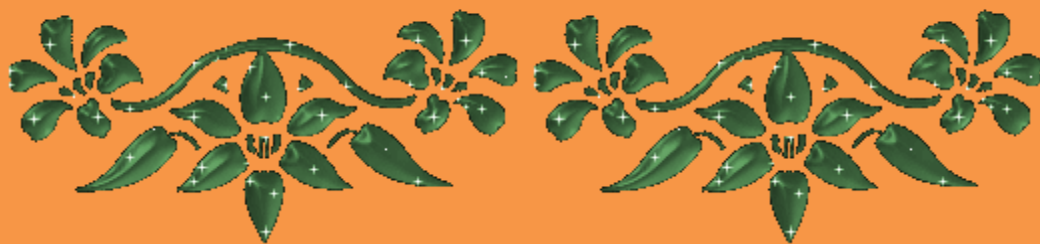

Posvätenie hasičskej zbrojnice a Tatry

21.9.2019 začali veľké prípravy vo vynovenej a rekonštruovanej hasičskej zbrojnici. Starosta Bošian Mgr. Branislav Pajda o 14:00 hodine privítal delegáciu: emeritného prezidenta Hasičského a záchranného zboru SR generála Alexandra Nejedlého, generálneho sekretára DPO SR – pána Vendelína Horvátha, riaditeľa OR HaZZ v Partizánskom - ppik, Rastislava Baloga, predsedu územného výboru DPO Partizánskej pána Jozefa Baboľa, zástupcov spoločnosti THT Slovensko, s.r.o., predsedu OcÚ pani Katarínu Fusatú, poslancov OcZ Bošany, správcu našej farnosti dekana Štefana Bukovana a ostatných vzácných hostí. Obec Bošany získala na rekonštrukciu hasičskej zbrojnice dotáciu z Ministerstva vnútra SR vo výške 30.000 €;

Generál Alexander Nejedlý povedal pár slov a odovzdal kľúče od Tatry. Pán dekan Mgr. Štefan Bukovan vysvätil Tatru a opravenú hasičskú zbrojnicu.

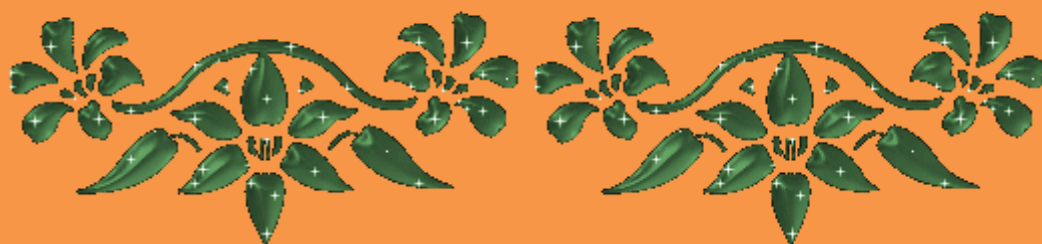

Život ma chytá za srdce

V snahe o rozvoj kultúry života – v duchu odkazu svätého Jána Paula II., so zameraním na zastavenia zabývania nenarodených detí- sa konferencia biskupov Slovenska rozhodla iniciovať a zorganizovať po tretí raz Národný pochod za život, ktorý sa uskutočnil v Bratislave 22.9.2019.

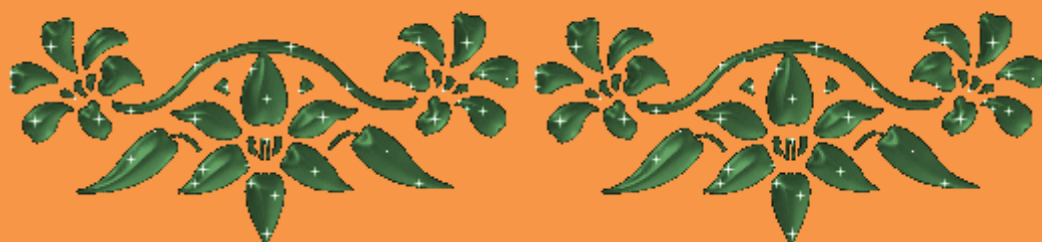
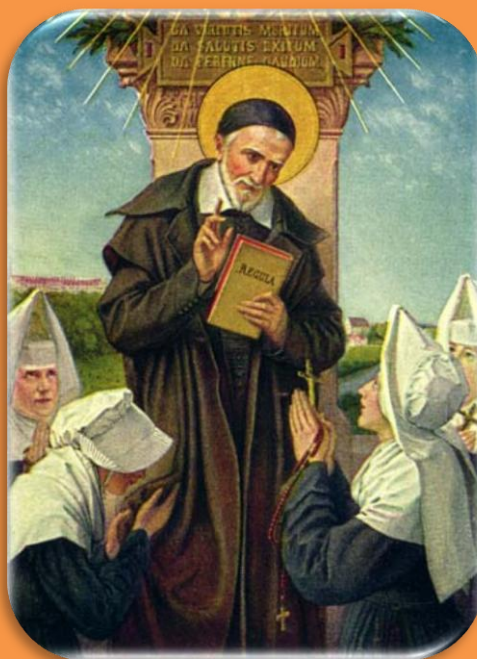
Národného pochodu za život sa zúčastnili aj veriaci z Bošian a filiálok Krnča a Práznovce.

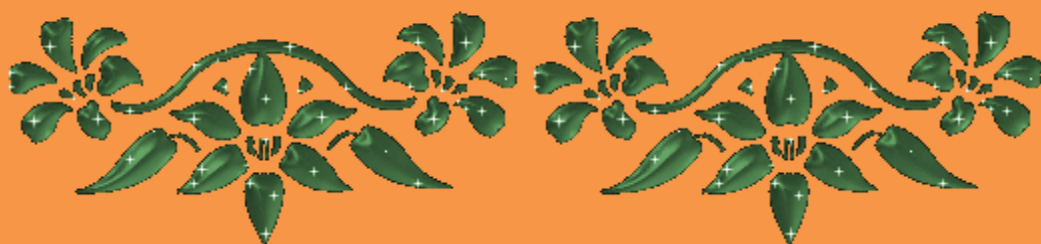

Vincent de Paul

*Piatok 27.9.2019 po večernej svätej omši o 18:30 hodine
sa v Pastoračnom centre v Bošanoch premietal film
Svätý Vincent de Paul.*

Podakovanie za úrodu

„A Ten, kto rozsievачovi dáva semeno i chlieb, aby mal čo jesť, dá a rozmnoží vaše osivo, dá vzrast plodom vašej spravodlivosti.“ (2. Kor. 9,10)

S týmto odkazom a presvedčením v nedeľu 29.9.2019 v našom chráme a vo filiálkach Krnča a Práznovce veriaci ďakovali za úrodu.

Bošany

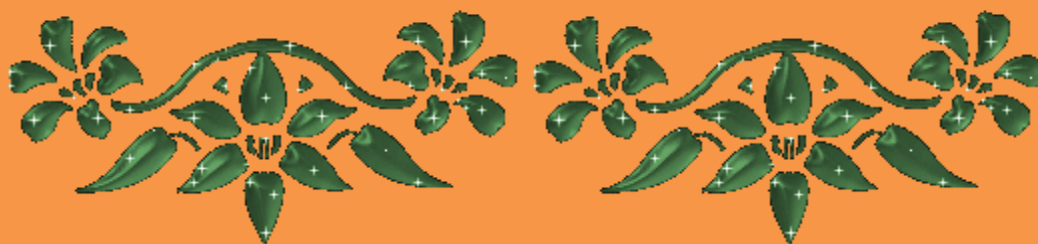

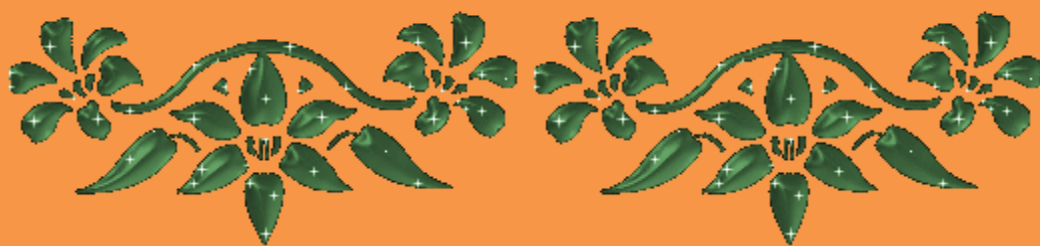
Práznovce

Krnča

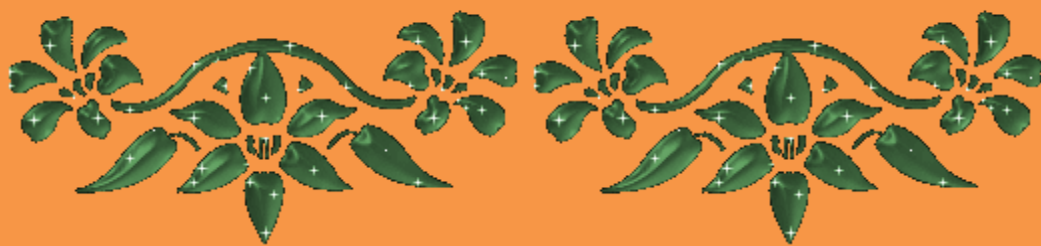

Kaplnka Baštín

Na cintoríne v obci sa nachádza kaplnka, ktorá je zasvätená svätému Antonovi Paduánskemu a bola postavená v roku 1768. V kaplnke bol jeden zvon, ktorý vážil 60 kg ale bol zrekvírovaný. V kaplnke sa nachádza obraz svätého Antona Paduánskeho a na zadnej strane je epitaf rodiny Bačkadiovcov. Okolo kaplnky sa nachádza cintorín, na ktorom sú pochovaní obyvatelia Baštína.

Nedeľu 29.9.2019 o 8:30 hodine sa konala svätá omša v kaplnke ktorú celebroidal pán kaplán Pavol Stanko.

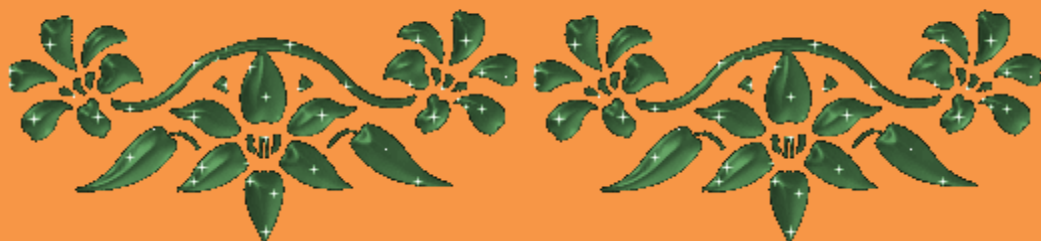

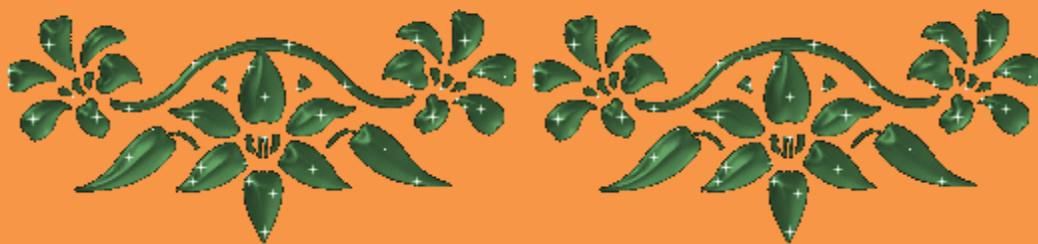

Kaplnka Panny Márie- Práznovce

Pri príležitosti výročia požehnania kaplnky Panny Márie v Práznovciach sa v nedeľu 29.9.2019 o 11:00 hodine konala svätá omša.

Svätú omšu celebroidal vďp. Vladimír Šupa.

Farská poklona

6. 10.2019 sa vo farskom kostole konala výročná farská poklona.

Po druhej svätej omši sa vyložila Sviatosť Oltárna.

Do 14:00 hodiny bol priestor pre tichú adoráciu.

Priebeh poklony: od 14:00 - 15:00 mali poklonu muži
od 15:00 - 15:30 sa farníci spoločne modlili Korunku
Božieho milosrdenstva, na ktorú boli pozvaní hlavne
birmovanci a ostatní mladí a od 15:30 – 16:30 mali poklonu
ženy.

Poklona sa ukončila požehnaním so Sviatosťou Oltárnou.

Relikvie Vincenta de Paul

*V dňoch od 26. septembra do 15. decembra 2019 po rôznych miestach Slovenskej a Českej republiky putoval relikviár životnej veľkosti (80 x 60 x 200 cm) s pozostatkami svätého Vincenta de Paul. Cieľom tohto putovania bolo oboznámiť verejnosť so životom a dielom tohto veľkého francúzskeho svätca 17. storočia, ako aj priniesť jeho orodovanie a milosti vyprosené jeho prostredníctvom k ľuďom, ktorí to najviac potrebujú a ktorí o ne prosia. Aj naši farníci utorok 8.10.2019 vo Farskom kostole v Bošanoch privítali relikvie svätého Vincenta de Paul. Svätú omšu celebroidal **ThLic. Pavol Noga, CM***

Od pondelka pred svätými omšami sa veriaci modlili Deviatnik k svätému Vincentovi. Deviatnik nám pomohol spoznať životnú cestu svätého Vincenta.

Podakovanie:

„Pochválen buď Ježiš Kristus pán dekan. Z Bošian máme veľa krásnych informácií a správ. Ľudia boli nadšení a potešení nielen návštevou svätého Vincenta, ale aj vďaka vrúcnemu prijatiu z vašej strany a vďaka programu, ktorý ste vo farnosti pripravili. Za to všetko vám zo srdca ďakujem - v mene všetkých, ktorí na príprave spolupracovali. Verím, že duch svätého Vincenta zaveje vo Vašej farnosti a prinesie osoh všetkým Vám v Bošanoch. Zostávam s najsrdečnejšími pozdravmi, bolo mi ctou touto cestou Vás spoznať.“

Silvia - organizátorka z Bratislavy

SV. VINCENT DE PAUL

PUTOVANIE RELIKVIÍ

po Slovenskej republike
26.9.-15.12.2019

„Milosrdná láska získava svet“

Bošany 8. október 2019

farský kostol

7:45 Privítanie relikvií sv. Vincenta a záver Deviatnika k sv. Vincentovi

8:00 Ranná sv. omša, celebruje ThLic. Pavol Noga, CM

Litánie k sv. Vincentovi

9:30 Modlitba radostného ruženca

10:30 Adorácia – ako vnímal sv. Vincent život, poslanie a lásku Ježiša Krista

13:00 Modlitba ruženca svetla

14:00 Modlitba slávnostného ruženca

15:00 Modlitba Korunky Božieho milosrdenstva

Litánie vincentskej rodiny

16:30 Vešpery zo slávnosti sv. Vincenta de Paul

Litánie k sv. Vincentovi

17:15 Modlitba bolestného ruženca

17:50 Záver Deviatnika k sv. Vincentovi

18:00 Slávnostná sv. omša, celebruje ThLic. Pavol Noga, CM
rozlúčka s relikviami

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul
Svätého Vincenta 1
821 03 Bratislava
Účet: SK56 0900 0000 0051 5893 1967
www.vincetini.sk

Mediálni partneri:

 TLAČOVÁ KANCELÁRIA
KONFERENCIE BISKUPOV SLOVENSKA

Katolícke
noviny

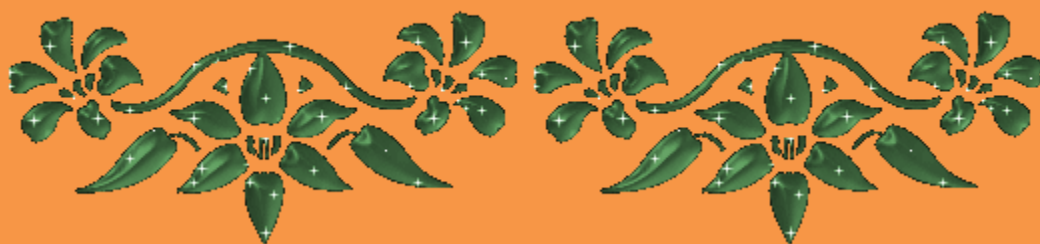
slovo+
PODEKŇANÉ ČITANIE

Sviatosť birmovania

Birmovanie je sviatosť, v ktorej pokrstený dostáva dary Ducha Svätého, aby ho dokonalejšie spojili s Cirkvou, aby sa stal svedkom Ježiša Krista a aby bol schopný slovom i skutkom brániť a šíriť vieru.

Sviatosť birmovania môže prijať každý, kto je pokrstený a kto doteraz túto sviatosť neprijal.

Udeľuje sa vo veku, kedy tí, čo chcú prijať túto sviatosť, sú schopní samostatného rozhodovania.

Vyžaduje sa, aby žiadateľ bol riadne pripravený, mal primerané náboženské vedomosti a mohol si obnoviť krstné záväzky.

Zúčastňuje sa na duchovnej príprave a žije sviatosťným životom.

Každý birmovanec má mať birmovného rodiča. ...

Vysluhovanie sviatosti birmovania v našej farnosti prebiehalo sobotu 12. októbra 2019. Sviatosť birmovania vysluhoval Mons. Peter Brodek, generálny vikár Nitrianskej diecézy. Túto sviatosť prijalo 89 birmovancov, ktorí splnili všetky potrebné podmienky na prijatie tejto sviatosti.

Stretnutie jubilantov

Ani tento rok obec nezabudla na svojich jubilantov a v piatok 18.10.2019 ich pozvala pri príležitosti Mesiaca úcty k starším na slávnostné posedenie, ktoré sa uskutočnilo v Pastoračnom centre.

V ten istý deň o 14.00 hodine sa slúžila svätá omša, ktorá bola obetovaná za zdravie a Božie požehnanie pre jubilantov.

„Drahí jubilanti. Dnešná oslava Vášho života je hudbou, ktorá zaznieva a vyžaduje obdiv a úctu. Láska, porozumenie, trpezlivosť a uznanie autority starších by sa mali premietat' v každodennom živote ako samozrejmosť. Vážime si Vašu celoživotnú prácu a želáme Vám z celého srdca veľa zdravia, rodinného šťastia, Božieho požehnanie a milosti, veľa síl do ďalších rokov života.“

Adorácia

Naša farnosť sa piatok 25.10.2019 zapojila do celoročnej štafetovej adorácie rodín za rodiny Slovenska 2019. Vo farskom kostole sa konala celodenná adorácia od 8:00 hodiny do 20:00 hodiny. Informácia o zapojení našej farnosti i konkrétnych rodín bola odvysielaná aj na rádiu Lumen.

Štafetová
adorácia rodín za rodiny
Slovensko 2019

v spolupráci s farnosťami, rehoľnými komunitami
a kresťanskými organizáciami na Slovensku
pod záštitou Familiae Locum – Rodinkovo n.o.

Drahé rodiny

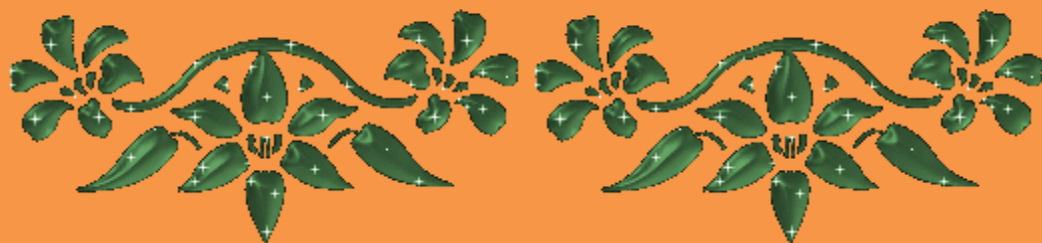
pozývame vás na chvíľu sa zastaviť
s vdakou a prosbou pri Pánovi v Eucharistii
v rámci celoslovenskej štafetovej adorácie rodín za rodiny,
ku ktorej sa naša farnosť pridá

25. október 2019
od 8.00 do 20.00
farský kostol sv. Martina, Biskupa,
Bošany

Viac informácií
a kontakty na koordinátorov nájdete
na www.adoraciarodini.sk

Od východu slnka až po západ, nech je oslávené meno Pánovo! (Z 113, 3)

Ján Chryzostom Korec

„Duchovná radosť“

V Kostole svätého Martina, biskupa v Bošanoch sa 27. 10.2019 o 10:00 hodine uskutočnila spomienková svätá omša, pri ktorej si farníci pripomenuli Jána kardinála Chryzostoma Korca, ktorý zomrel pred štyrmi rokmi.

Svätú omšu celebroidal univerzitný kaplán a rektor UPC v Nitre ThDr. Ľubomír Hlad, PhD. Prítomný bol aj don Andrej Kňaze, náš rodák a tiež príbuzní kardinála Korca.

Homília v plnom znení.

„Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval“.

Drahí pamätníci, príbuzní, veriaci. Otec Hieronym – trapistický mních – raz povedal zaujímavé slová:

„Sám Pán ťa poučí o ceste, on sa prihovára k tvojmu srdcu. Dokým nebudeš učeníkom desať rokov, zakáž si hovoriť, iba ak by si chcel niečo pýtať. Dokým nebudeš učeníkom dvadsať rokov, nenahováraj si, že dokážeš viac než len opakovať to, čo si počul. Dokým nebudeš učeníkom tridsať rokov, neodvažuj sa odovzdávať vlastnú skúsenosť, iba ak by bola v súlade s tým, čo hovoria tvoji učitelia. Až keď budeš učeníkom štyridsať rokov, dokážeš Jeho hlas rozlíšiť od svojho“ (Hieronym, Apoftegmata, Praha 2015, 9). Iste ide o vzácnu radu, ktorá sa primárne týka rozlišovania Božieho hlasu a ktorá je okrem iného vzácnym dedičstvom po svätom Ignácovi z Loyoly. Autor nám chce povedať, že pre rozlíšenie Božieho hlasu – preto, aby sme mohli o ňom rozprávať – potrebujeme mať s osobou Krista dlhý a plodný vzťah. Tento zaujímavý výrok si dovoľím trochu adaptovať na dnešnú udalosť, keď si chceme pripomenúť život a dielo otca kardinála Jána Chryzostoma Korca.

Abby niekto mohol niečo zmysluplné povedať o tejto vzácnej osobe, musí mať s ním dlhý vzťah. Ten môj začal v roku 1992, keď ma ako diecézny biskup prijal do kňazského seminára. Dalo by sa povedať, že od toho roku som na intenzívnej duchovnej ceste, čo je časovo niekde medzi dvadsiatimi a tridsiatimi rokmi. Podľa úvodných slov by som si v istom predstihu mohol dovoliť odovzdať už aj svoju vlastnú skúsenosť, a však pre istotu ju opriem aj o skúsenejších, ktorí ho poznali dlhšie a hlbšie. Otca kardinála – ako diecézneho biskupa – sme zakúšali ako toho, kto nielen deklaroval, ale aj reálne dával pocítiť, že seminaristi a seminár sú „zrenička jeho oka“. Prichádzal k nám na stretnutia, kde bol zrejmý jeho jezuitský realizmus. Hovorieval: „Trochu sa učte, trochu čítajte, trochu športujte, modlite sa, zájdite si na omšu, pamätajte na ruženec...“ Z jeho slov nikdy nebol cítiť náboženský krč, ale veľkú dôveru voči nám mladým. Zároveň z nich išlo niečo ako duchovný realizmus, čiže učil duchovnej ceste, ktorá mala byť žiteľná každodenne, nielen pri veľkých príležitostiach. Z osobných spomienok by som ale rád spomenul inú udalosť. Bolo to pred mojou vysviackou v roku 1998. Bol som pozvaný na takzvané kolokvium, kde sa kandidát kňazstva má stretnúť so svojim biskupom, aby definitívne rozhodol, či kandidát bude svätený alebo nie.

Nepamätám si detaily tohto rozhovoru, ale jedna otázka mi rezonuje dodnes. Otec kardinál sa ma vtedy opýtal: „A máte radosť?“ Bola to zaujímavá otázka, pretože v tom okamihu ma nútila prejsť cez mnohé vrstvy myšlienok, pocitov a obalov, aby som prenikol až na dno duše, a aby som zistil, čo sa tam nachádza. Netrvalo to dlho a povedal som – možno trochu nepresvedčivo, ale pravdivo: „Áno, otec kardinál, mám radosť z toho že budem kňaz“. Keď som kráčal z hradu k semináru, táto otázka ma stále zamestnávala. Pýtal som sa sám seba, či tú radosť mám naozaj. Prišiel som na to, že áno – mám radosť, ale nie nejakú exaltovanú; skôr radosť vnútornú a teda pokojnú, ktorá vyvierala z rozhodnutia plniť Božiu vôľu. Počas svojho kňazského života som sa k tejto otázke ešte mnohokrát vrátil. Pochopil som, že radosť je sprievodným znakom toho, či žijeme svoje zasvätenie v Božom Duchu a v pravde. Uvažujúc opäť nad touto otázkou o radosti v službe som pochopil, že išlo o veľmi dobrú otázku. Totiž, keď sa otec kardinál pýtal na moju vnútornú radosť, tak vlastne aplikoval starú ignaciánsku múdrosť, ktorá považuje radosť za sprievodný jav božskej inšpirácie, čiže zisťoval, či moja túžba po kňazstve je v zhode s Božou vôľou. Svätý Ignác učí: „Vlastnosťou Boha a jeho anjelov je svojimi hnutiami dávať opravdivú duchovnú veselosť,

radosť a odstraňovať každý zármutok a zmätok, zapríčinený nepriateľom. „Dobrý anjel sa dotýka duše milo, jemne a ľahodne, ako kvapka vody, ktorá vniká do špongie. Zlý duch sa jej dotýka prudko, s hrdotom a nepokojom, ako keď kvapka padá na skalu“ (DC 329, 333, 335). Avšak otázka po radosti nebola len skúškou, či aplikáciou nejakého duchovného pravidla. A tu sme pri druhom uzávere: V otázke po radosti mi on – ako skúsený duchovný otec – daroval mne – budúceму novokňazovi na samotnom začiatku duchovnej cesty – cennú radu pre celé moje kňazstvo. Ako by hovoril: „Stráž si duchovnú radosť, lebo kde je radosť, tam je Boží Duch, tam sa plní Božia vôľa, tam si na ceste k svätosti“. A tretie zistenie je, že tú radu mi mohol dať kardinál len preto, lebo radosť bolo niečo, čo on vnútorne zažíval a trvalo sprítomňoval. Môžeme povedať, že to bol muž vnútornej radosti, ktorá sa prejavovala istým duchovným nadhľadom a bola výrazom ignaciánskej indiferencie. Niežeby kardinál nepoznal emóciu hnevu, zvlášť toho spravodlivého. Mnohí z nás si spomíname, ako dokázal zahoriieť, keď sa diala nespravodlivosť, zvlášť voči Cirkvi, ktorú miloval. Jeho duchovne aj intelektuálne ukotvený hlas znel jasne, odvážne, nástojčivo a presvedčivo. Avšak črta, ktorá snád najviac vystihuje jeho osobnosť bola práve vnútorná radosť,

prejavujúca sa príjemným úsmevom. A tu je na mieste sa oprieť o authority, ktoré naše tvrdenie potvrdzujú. List s dátumom 7. júla 1969, ktorý bol adresovaný Svätému Otcovi Pavlovi VI. podáva stručné curriculum vitae biskupa Jána Korca, ktorý nasledujúceho dňa mal byť prijatý u pápeža na osobnej audiencii. Išlo teda o predstavenie, ktoré pápežovi pripravil Korcov svätiteľ Pavol Mária Hnilica. V texte stojí: „Od svedectiev, ktoré k nám prichádzajú z Československa od kňazov aj laikov, je zrejmé, že duchovná a intelektuálna hĺbka (otca biskupa) spôsobuje mimoriadnu príťažlivosť a má významný vplyv na mládež a na mladých kňazov; ešte pred svojím väzením, v rokoch 1950-1960 vykonával viaceré aktivity medzi nimi ako kňaz robotník. Aj v studenom prostredí väzenia, kde bol spolu s 250 kňazmi, biskupmi a mnohými laikmi, dokázal udržiavať vrúcnu duchovnú atmosféru. Mnohí vyhlasujú, že bolo pre nich privilegium byť s ním spolu vo väzení, a stálo im to vraj za to, trpieť za túto milosť. Svojou povahou vplýval aj na strážcov“. Text hovorí za všetko. Vrúcnosť, pokoj, vnútorná radosť vyžarovali z jeho vnútra do chladných priestorov väzenia. Jestvuje aj ďalšie svedectvo – staršieho dáta, a pochádza z talianskej tlače z novin Gente, kde dňa 11. 10 1976, istý Renzo Allegri napísal článok s názvom: „Na Slovensku je svätý biskup.“

Neuveriteľný život Jána Korca. “ V texte sa autor opäť opiera o osobné svedectvo biskupa Pavla Mária Hnilicu: „V Bratislave žije človek, ktorý naháňa strach Komunistickej strane Československa. Volá sa Ján Korec, má 52 rokov, pracuje ako robotník vo veľkej fabrike. Ján Korec – pokračuje monsignor Hnilica – mohol sláviť omšu pred ľuďmi, oblečený do biskupských šiat, len jediný raz a to počas Pražskej jari. Po zvyšok svojho života bol nútený modliť sa a sláviť iba tajne. Napriek tomu verím, že nie je na svete biskupa, ktorý by bol tak milovaný, rešpektovaný a nasledovaný svojimi veriacimi... Nikto však nad nim nemá zľutovanie, je občanom tretej kategórie: v jeho dokumentoch je poznámka, že ide o ex-kriminálnika, odsúdeného za vlastizradu. Ján Korec to znáša v tichu, bez toho, aby sa sťažoval. Jeho tvár je neustále osvietená pokojným a sladkým úsmevom. Nič nenasvedčuje tomu, že by malo ísť o bývalého väzňa... Minulý mesiac bolo 25. výročie jeho biskupskej vysviacky... Prirodzene, Ján nemohol túto udalosť sláviť. Ako každý deň šiel do fabriky. Nesmel slúžiť omšu ani privátne, lebo štát mu nedal na to súhlas. Ale Ján Korec si nestážoval. Dvadsaťpäť rokov prenasledovania, ťažkých trestov, nútených prác, väzenia, zlého zaobchádzania ho nedokázali obráť o duchovnú radosť (serenitá spirituale). Je to človek, ktorý reprezentuje

najvyššiu morálnu autoritu umlčanej Cirkvi... S Jánom Korcom zachádzali krutejšie ako s vrahom. Povedal mi to jeden bývalý väzeň, že „Korec sa nikdy nestážoval, nikdy nestratil z perí úsmev. V krátkom čase sa stal priateľom všetkých. Kriminálni ho rešpektovali a zdôverovali sa mu. Strážcovia si to všimli a preto ho používali, aby spacificoval najnásilnejších väzňov“! Vychádzajúc z tohto svedectva by sme mohli povedať, že v jeho osobe môžeme vidieť isté naplnenie slov dnešných liturgických čítaní: že to bol muž, ktorý v duchu Sirachovca „sa korí Bohu“ a preto jeho pokorná modlitba vystupovala až k oblakom, čo je zdrojom hlbokej vnútornej radosti. V duchu druhého čítania môžeme so svätým Pavlom povedať, že otec kardinál „bojoval dobrý boj viery“ a preto mu bolo dopriate prežívať „ako ho v samote posilňuje Pán“. Nakoniec v duchu dnešného evanjelia o farizejovi a mýtnikovi, by sme mohli celkom určite povedať, že bol modlitebníkom, ktorý sa netočil okolo samého seba (ako farizej, ktorý sa „modlil v sebe“), ale že bol podobne ako mýtnik v chráme prosebníkom zabúdajúcim na seba a vykračujúcim smerom k Bohu a to nie tak za svoje, ale za hriechy sveta, ktorých tiaž bolestne prežíval a niesol na vlastnom tele i duši. Preto bol obdarovaný apoštolskou radosťou. Takáto obeta vlastného života spojená so zástupným utrpením, priniesla

radosť mnohým – napríklad mnohým mladým, ktorí vďaka obetám mučeníkov našli silu k rozhodnutiu sa pre zasvätený život.

V tomto okamihu je však potrebné položiť si otázku o prameni tejto vnútornej radosti uprostred utrpenia. Pri hľadaní odpovede sa treba znovu oprieť o starších, skúsenejších a múdrejších, predovšetkým o svedectvo biskupa Hnilicu, ktorý vysvetľuje: „Aj vo väzení pokračoval Korec vo svojej misii. Boli tam aj iní kňazi. Každý deň sa schádzali okolo Korca na modlitbu. Tvorili komunitný život. Niektorí mladí sa obrátili, zacítili cirkevné povolanie, boli poučení, stali sa novicmi, boli vysvätení za kňazov. A najmä – hovorí Hnilica – každý deň bola slúžená omša. Bolo ťažké si zadovážiť víno, ale veriaci na slobode ukryli hrozno do balíkov, ktoré im raz za mesiac posielali a z hrozna si vyrábali víno na omšu.“ Áno, duchovný život, v ktorého strede stála svätá omša, to bol prameň radostného vyžarovania, ktoré premieňalo nielen chladné múry, ale aj ľudí vnútri väzenia. O sile Eucharistie hovorí sám Korec, keď si spomína na najťažší trest, ktorým bola samota. Hovorí: „Bolo to desivé zostať hodiny a dni sám, bez možnosti obrátiť sa čo len slovom na niekoho. Niektorí z mojich spoluväzňov sa na samote zbláznili. Bolo počuť krik: zabite ma, už viac nevládzem! Iný sa rozbehol a hlavu si búchal o múr, kým nezamdlel.“

Bol to najobávanejší trest. Objavil som nenápadný systém, ako samotku prežiť bez toho, aby som upadol do beznádeje. Predstavoval som si, že som odišiel na duchovné cvičenia. Robil som si denný program veľmi detailne a intenzívne. Ráno som začínal hodinovou meditáciou, ako sme robili v kláštore. Potom som slúžil omšu. Nemal som ani chlieb, ani víno, ale slávil som v mysli, kvôli duchovnej úteche. Po omši som začal štúdium: rozpomínal som sa v pamäti na tézy z filozofie a teológie, nahlas som diskutoval, ako keby som bol v univerzitnej aule, pred profesormi. Keď som bol unavený, zrelaxoval som spevom náboženských piesní. Potom som sa modlil a opäť študoval. Keď som sa vrátil zo samotky, bol som duchovne ešte silnejší, tak ako to býva, keď sa skončia duchovné cvičenia“. Prameňom všetkej sily v utrpení bola Eucharistia, o ktorej neskôr – v roku 1997 – napísal slová, ktoré kondenzujú jeho duchovnú skúsenosť, a ktoré sú prorockým slovom pre našu dobu. Treba povedať, že ide o text, ktorý v našej duchovnej komôrke patrí medzi „to najlepšie, to najštávnatejšie čo máme, čo človeka burcuje“ (otec Hieronym): „Ako slabí a hriešni máme nebezpečnú možnosť chodiť na prijímanie často, možno denne, a predsa sa dať dotknúť večnosťou len na maličkú chvíľu (nedokážeme), lebo obmedzujeme sväté prijímanie na kratučkú prípravu a kratučké poďakovanie, čím obmedzujeme večné poďakovanie, ktorým Eucharistia je.

Časom si azda zvykáme a meníme sväté prijímanie na istý druh dennej zdvorilostnej návštevy u Pána – návštevy, ktorú pokladáme za ukončenú krátkym poďakovaním. Čas tejto návštevy vymeriavame sami. Ježiš nám ukázal, že jeho láska k Otcovi a jeho vďačnosť nebola ničím obmedzovaná – nijakým časom, nijakou službou, nijakou protislužbou. Eucharistia vyjadruje práve túto jeho bezhraničnú lásku. A my sme v tejto podobe do Eucharistie zapájaní.... Sväté prijímanie je vrchol nášho dňa. Ale svätosť a sila tohto vrcholu sa má rozlievať na všetky hodiny nášho dňa a týždňa. Prijímanie je síce len ako bod v našom dni, ale má byť zdrojom svetla, ktoré žiari, má byť ako kvet, ktorého vôňa sa šíri vôkol nás.“ (J.Ch. Korec, O Eucharistii, Bratislava 1997, 231) A nasleduje hlboká teologická úvaha, ktorá je vnútorne podobná s myšlienkami Jozefa Ratzingera: „Ako žijeme z Eucharistie? Prirodzený pokrm si asimilujeme a premieňame na svoje vlastné telo a na svoj vlastný život. Pri prijímaní sa deje čosi obrátené – Eucharistický pokrm sa v nás nerozplynie, ani si ho neasimilujeme pre telesný život, lež tento pokrm si asimiluje skôr nás, veď týmto pokrmom je sám Vzkriesený Pán. Nie my si asimilujeme Krista, ale on si asimiluje nás, a to tým, že nás premieňa na svoju podobu. Stávame sa stále podobnejší tomu, ktorého prijímame.

*Kristus premieňa postupne náš život na svoj život. V tomto zmysle mohol svätý Pavol povedať: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ Ak sa otvárame, Kristus získava stále väčší vplyv a stále väčšiu moc nad naším životom. Dáva nám stále väčšiu účasť na svojom zmýšľaní, na svojom cítení, na svojich plánoch, na hĺbke a tvorivosti jeho života. Stále viac nás preniká a pretvára nás na svoj obraz, aby nás naplnil bohatstvom Božieho života, aby nám rozšíril dušu podľa miery svojej šírky a hĺbky, ktorá je božská... (J.Ch. Korec, O Eucharistii, 231-232) Kedykoľvek sme prítomní na omši, koná sa táto premena, premenenie prirodzena na nadprirodzeno, pomíňajúceho na nehynúce, chleba a vína na telo a krv Kristovu... Máme byť nielen svedkami premeny chleba a vína – my sami máme byť premenení. Kto ide po *Ite missa est* domov z chrámu do ulíc, na pracovisko a do svojho domu, má byť iný, než bol, keď sa začal byť v prsia pri úkone kajúcnosti., Keď idem domov z omše, mám byť človekom s oživenou dušou, s novým srdcom, s čistejšími očami s novou myšlienkou v mysli, s nadšenejším slovom na perách – mám byť premenený vnútorne i navonok,... Po odchode zo svätej omše, aj keď sa pominú spôsoby chleba a vína, pod ktorými bol Ježiš osobne a telesne v nás prítomný, neopúšťa nás a zostáva s nami – zveruje nás svojmu Duchu Svätému. Prijímanie nás osobitným spôsobom spája so vzkrieseným Pánom a osobitým spôsobom*

nás zapája aj do apoštolátu Cirkvi, do šírenia jeho viery a lásky medzi ľuďmi. Sväté prijímanie je žriedlom pokoja. Ono akoby završuje, spečatuje a posväcuje naše zmierenie s Bohom... (J.Ch. Korec, O Eucharistii, 236-237)

Tieto slová sú – milí pamätníci – výzvou k vedomejšej a častejšej účasti na omši ako i k častému svätému prijímaniu. Preto sa ale potrebujeme naučiť vnímať jej vnútorný obsah. To sa môžeme naučiť len tak, že sa rozhodneme dobrovoľne sa uzavrieť do svojej vnútornej samoty, komnaty, či cely. Len tam sa môže udiat niečo, čo popísal Korcov vzdialený súpútnik a spoluväzeň z komunistického žalára v Rumunsku Richard Wurmbrand – evanjelický kňaz. Svoj údel opísal nasledovne: „Žil som desať metrov pod zemou, na nohách 25 kilové okovy, spútané ruky. V týchto obdobiach som nepočul jediný zvuk. Dozorcovia nosili topánky s plstenými podrážkami, aby človek nepočul, že sa blížia. Ani raz som nevidel ľudskú tvár, s výnimkou svojich trýzniteľov... Nevidel som slnko, mesiac, hviezdy, dážď alebo kvety. Dokonca ani nijakú farbu. Zabudol som, že nejaké farby vôbec existujú. Díval som sa len na šedivé steny... Nemal som knihy ani noviny, nieto ešte Bibliu. Nemal som pero ani papiere, aby som si mohol zaznamenávať myšlienky... Počas rokov strávených na samotke som si pripravil celkom 350 kázní. Uchoval som ich v mysli, pretože som si ich nemohol zapisovať. Každú noc som tieto kázne prednášal neviditeľným poslucháčom... Keď som bol z väzenia

prepustený, nezaspal som, kým som ich všetky nezapísal. Podobne ako človek hodí kocku vývaru do vody a pripraví z nej polievku, tak som ja rozpúšťal tieto koncentrované verše a rekonštruoval som z nich pôvodné kázne.“ (R. Wurmbrand, *Sám s Bohem, Jindřichův Hradec 2016, 8*) V tomto stave sa však naučil mnohé. Okrem toho, že sa jeho poznanie stalo koncentrovanejším a myseľ otvorená na Božie veci, naučil sa nežiť pre seba, ale pre Krista – až tak, že prestal žiť on, ale žil v ňom Kristus: „Moje ja prestalo byť pre mňa jednoducho zaujímavé... Zistil som, že keď jednáte s ľuďmi tak neurobíte na nich dojem poukazovaním na to, ako ste chytrý. Získate si ich skôr tak, že si k nim sadnete k nohám a dáte im šancu, aby vás niečo naučili... Hlina je vytvarovaná do nádoby, ale jej skutočné použitie je závislé od priestoru vnútri, v ktorom je nič. Chcem sa stať užitočným ničím. Teraz netúžim po ničom inom, len aby som sa stal Ním – Kristom“. V samotke sa tak tiež rozšírilo jeho srdce, aby bolo ako „stodola“ a našli tam miesto: „Boh, anjeli, svätí, moji predkovia, priatelia i nepriatelia, všetky budúce generácie, celý vesmír a jeho Stvoriteľ, všetci sú tu prítomní. V duchu môžem druhých sprevádzať na úchvatných cestách, môžem s nimi zdieľať ich pocity, keď v kostole chvália Boha alebo sa tešia z dobrého jedla. Môžem sa radovať s matkami, ktoré sa skláňajú nad postieľkami svojich nemluvniat. Môžem sa veselo hrať s deťmi. Môžem plakať s tými, čo plačú.“ (R. Wurmbrand,

Vězeňské zdi kdyby promluvíly, Jindřichův Hradec, 2007, 14) V samotce bolo jeho srdce otesané na posla - apoštola a mystika: „Svoju celu by som však prirovnal tiež k sochárskemu ateliéru. Michelangelo pohliadol na mramorový kváder a videl anjela. Musel len osekať prebytočný kameň. Verím, že tieto cely sú miesta, na ktorých veľký Sochár utvára svojich budúcich poslov. Dajme tomu, že robí posla aj zo mňa. Ako budem vypadat?... Dajme tomu, Bože, že zo mňa urobíš posla – bude to pre mňa zdrojom radosti alebo bolesti? Budem musieť od teba prijať poslanie.“ (R. Wurmbrand, Vězenské zdi kdyby promluvíly, 16) Ale snád' to najužitočnejšie, čo človeka naučí dobrovoľné uzavretie sa do vnútornej cely – čiže keď začne žiť oddelený od sveta a pre Boha je, že sa rozvinie jeho schopnosť vnímať to, čo je podstatné a teda Božie, že spásnu ponuku dokáže vnímať nie ako vec minulú alebo budúcu, ale ako naliehavo prítomnú; všetko pozemské stratí vtedy hodnotu a ostane len Boh, ako jediná pravá hodnota. To je dôležitá kvalifikácia pre chápanie Eucharistie a pre aktívnu účasť na svätej omši. Hovorí Wurmbrand: „Úplne mi vyhovuje, že som ako v jaskyni, uzamknutý pred vonkajším svetom. Človek zo susednej cely sa ma pýta: „Aký je dnes deň?“ Môžem mu odpovedať: „Každý deň má pre mňa rovnaký dátum – Boh.

Iný dátum nepoznám.“ (R. Wurbmrand, Sám s Bohem, 21)

Túto nadobudnutú schopnosť náš väzeň približuje ešte konkrétnejšie: „Pre nás, ktorí sme roky prebývali v bezčasovosti, bolo všetko ináč. (My sme nemohli krájať čas na kusy: minulosť, prítomnosť, budúcnosť). Všetko sa odohrávalo jedine v prítomnosti. Golgota nepatriła minulosti, ale bola to prítomná udalosť. Akoby Ježiš stál predom mnou a povedal: „Zhrešil si. Budem za teba bičovaný a ukrižovaný. Budeš počuť a na vlastné oči uvidíš, ako mi vrážajú do tela kľince. Uvidíš moju svätú matku plakať pod križom. Prijímaš moju prítomnú obeť za teba, alebo chceš radšej sám niest' trest za svoje hriechy?“ Ukrižovanie náhle nebol ten starý príbeh, o ktorom čítame v knihe. Vtedy a tam som sa musel rozhodnúť, kto má zomrieť: Barnabáš alebo Ježiš. V bezčasovosti sme prežívali súbežne Kristovo umučenie, jeho vzkriesenie, jeho nanebovstúpenie i konečné víťazstvo...

V bezčasovosti sme tiež zakúsili, čo bude po živote.“ (R. Wurmbrand, Od utrpení k triumfu, 87-90) V našej zážitkovej a blahobytnej dobe potrebujeme vstúpiť do samoty a tam sa naučiť vnímať Božiu prítomnosť a žiť z nej. Takto pripravení môžeme byť účastní na svätej omši, kde budeme „vstrebávať“ jeho spásnu prítomnosť a ona nás bude premieňať. Na ľudí Korcovho typu, čiže na ľudí

s pokojným úsmevom, v ktorom sa zračí nebo a ktorý bude najlepšou evanjelizáciou. Väzeň Milan, z rumunského väzenia, to ilustruje veľmi jasne:

„Milan (vo väzení) svedčil o Ježišovi. Milan nemal Bibliu, už roky nevidel knihu a nemo Jeden profesor, člen kráľovskej akadémie vied sa uškrnul: „Ježiš je už dvetisíc rokov mŕtvy. Ako s ním môžete hovoriť? Alebo len pripustiť, že bol vzkriesený, ako tvrdíte vy kresťania a odišiel do neba, ktoré je milióny kilometrov ďaleko. Nerozprávajte nám žiadne rozprávky. Nikto s ním nemôže hovoriť alebo žiť“. Milan jednoducho odpovedal: „Sám sa tomu čudujem, ako je to možné, neviem si to vysvetliť, ale je to tak, Ježiš so mnou hovorí a žije. Diskusiu počúval veľký okruh väzňov. Milan pokračoval a vyhlásil: „Niekoľko ho dokonca vidím“. To už bolo na vedca priveľa: „To, čo hovoríte, je najväčšia lož, akú som v živote počul. Tvrdíte, že ho vidíte, môžete nám teda láskavo povedať, ako sa na vás pozerá: rozhnevane, hrozivo, znudene, ľahostajne, zdvorilo, zaujímate ho, má vás rád? Alebo sa na vás usmieva?“ Milan odpovedal: „Ako ste to uhádli? Naozaj, niekedy sa na mňa usmieva“. „Tak je to teda“, povedal profesor. „Máte šťastie, že nie som psychiater, lebo by som vám diagnostikoval náboženskú mániu. Možno by ste nám mohli predviesť, ako sa Ježiš usmieva“.

„Rád sa o to pokúsim“, povedal Milan. Scéna, ktorá nasledovala, je najkrajšia za osemdesiatdva rokov môjho života. Milan, rovnako ako my ostatní, vyzeral ako strašiak. Vystrihaný, špinavý, tmavé kruhy pod očami, len kosť a koža, s vypadanými zubami, v pruhovanej uniforme, bol všetko iné, len nie pekný. Ale keď prijal výzvu, jeho tvár sa rozžiarila – Božia sláva dokáže žiariť skrz silný nános špiny – a na perách sa mu objavil nádherný úsmev. V jeho úsmeve bol dotyk smútku pre stratenú dušu toho, čo sa ho dopytoval. Ale na perách mu človek mohol čítať vášnivú lásku, neuhasiteľnú túžbu, pevnú nádej a vreľú túžbu milujúceho dostať bozk od milovaného. V tom nádhernom úsmeve bola celá vznešenosť nebies. Neveriaci profesor zvesil hlavu a povedal: „Pane, vy ste naozaj videli Ježiša?“. (R. Wurmbrand, *Od utrpenia k triumfu*, 112-113) Úsmev vyjadrujúci duchovnú radosť otca kardinála Korca pramenil z obetovaného utrpenia spolu s Kristom a z účasti na Eucharistii, kde vnímal bolesť Umučeného, ale aj úsmev Vzkrieseného. Môžeme povedať, že jeho osoba nás prorocky usmerňuje k samému jadrú našej katolíckej identity, ktorým je aj naša aktívna spoluúčasť na Kristovej obete sprítomňovanej v Eucharistii. To je prameň aj našej vnútornej radosti a zároveň náš „novoevanjelizačný“ pastoračný plán, ktorý je osvedčený a účinný.

V spleti ponúk je múdre nechať sa inšpirovať tým, čo osobnosť otca kardinála vyžaruje nielen do našej farnosti, či nitrianskej diecézy, ale do celej – univerzálnej Cirkvi, pretože bol celý život jej verným synom.

Sviatok Všetkých svätých

*Sviatok Všetkých svätých
nám pripomína, že cieľom našej
existencie nie je smrť, ale je ním raj!
V krste sme všetci dostali do dedičstva
schopnosť stať sa svätými.
Všetci sme preto pozvaní
kráčať cestou svätosti.*

Pápež František

Spomienka na Jozefa Uhrovského

Začiatok novembra sa spája s návštevou cintorínov, s pálením sviečok či so spomienkou na našich príbuzných, ale aj na predkov, ktorí neboli vyhlásení za svätých, ale žili statočným a čestným životom a ktorí nás predišli do večnosti.

Pri príležitosti sviatku Všetkých svätých sme si spomenuli okrem iných aj na kňaza z našej farnosti (filiálky) Práznovce, Jozefa Uhrovského.

Jozef Uhrovský sa narodil v Práznovciach okres Topoľčany 5. januára 1919.

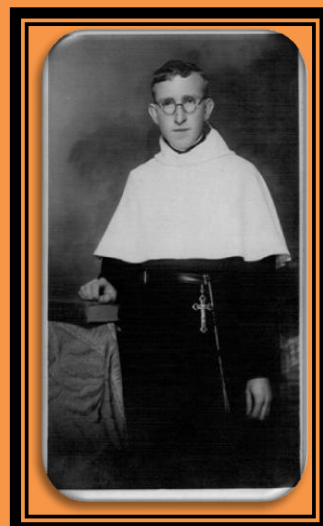
Pokrstený bol v Bošanoch 6. januára 1919. Sviatosť birmovania prijal 7. septembra 1932 v Bošanoch a zomrel 27. augusta 1980 v Hornej Vsi okres Žiar nad Hronom.

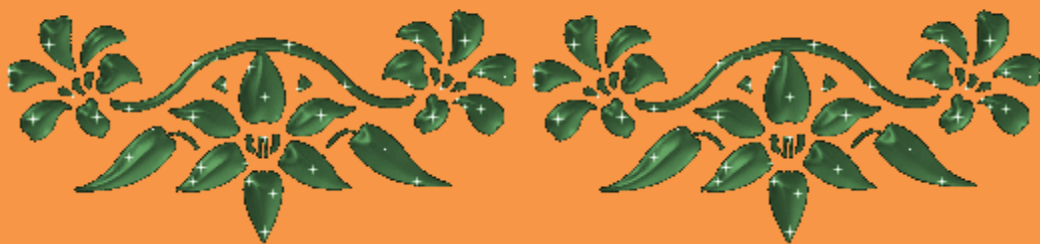
Jozef Uhrovský študoval teológiu na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Po ukončení štúdia teológie bol 23. júna 1958 vysvätený za kňaza Banskobystrickej diecézy. V roku 1958 – 1969 bol kaplánom v Martine, v roku 1969-1970 bol kaplánom v Čiernom Balogu okres Brezno,

v roku 1970-1977 sa stal správcom farnosti Veľké Pole v okrese Žarnovica,

v roku 1977-1980 pôsobil vo farnosti Horná Ves ako správca, kde zomrel a kde je aj pochovaný.

Venujme mu tichú spomienku.

ZABOJUJME SPOLU V TOMTO ČASE O

ODPUSTKY PRE DUŠE V OČISTCI

ODPUSTKY sú odpustenie časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa týka viny. Odpustky sú **čiasťočné** alebo **úplné** podľa toho, či oslobodzujú od časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Každý veriaci môže odpustky získať buď pre seba alebo aplikovať za zosnulých. (KKC 1471)

Raz denne
**OD 1. NOVEMBRA
DO 8. NOVEMBRA**

môžeme získať
odpustky dušiam v očistci,

ak:

nábožne navštívime cintorín
a aspoň myslou sa
pomodlíme za zosnulých.

V deň
**SPOMIENKY NA VŠETKÝCH
VERNÝCH ZOSNULÝCH (2.11.)**

nábožne navštívime kostol
alebo kaplnku a pomodlíme sa Modlitbu
Pána a vyznáme vieru (*Verím v Boha*),
aby sme získali úplné odpustky, ktoré sa
môžu privlastniť iba dušiam v očistci.

Tieto odpustky možno získať:
od poludnia predchádzajúceho dňa (1.11.)
do polnoci určeného dňa (2.11.)

Okrem týchto odpustkových
**ÚKONOV SA ŽIADA V TIETO DNI
SPLNIŤ 3 PODMIENKY:**

- **SVÄTÁ SPOVEĎ**
jedna spoveď stačí na všetky odpustky
- **SVÄTÉ PRIJÍMANIE**
najlepšie v ten istý deň
- **MODLITBA NA ÚMYSEL SVÄTEHO OTCA**
Otče náš, Zdravas a Sláva Otcu

Okrem toho sa treba snažiť vylúčiť akúkoľvek
pripútanosť k hriechu, aj všednému.

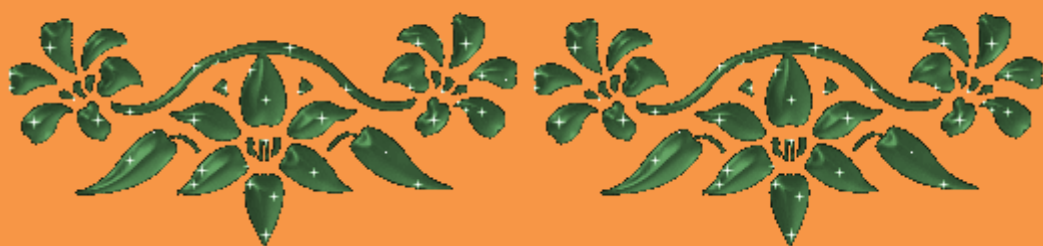
Karneval svätých Bošany

Piatok 8.11.2019 sa v kostole svätého Martina v Bošanoch konal „Karneval svätých“. Prípravné stretnutie detí sa konalo stredu o 15:30 hodine v Pastoračnom centre, kde boli pozvaní aj rodičia detí.

Karneval sa začal svätou omšou o 18:00 hodine. Deti pútavo spoznávali svätcov. Po svätej omši boli deti pozvané na malé pohostenie.

Svätý Martin

„Vidieť a konať“

Farský kostol v Bošanoch je zasvätený svätému Martinovi. Hodovú svätú omšu 10.11.2019 o 7:00 hodine a o 10:00 hodine celebroid vdp. Mgr. Stanislav Kocúr, farár z Čierneho Balogu, ktorého privítal dekan Štefan Bukovan.

Na začiatku homílie kňaz poukázal na tisícky kostolov po celom svete, ktoré sú zasvätené svätému Martinovi.

Spomenul Dom svätého Martina v Bratislave, Chrám svätého Martina v Spišskej kapitule, kostol v Bošanoch..

O životopise svätého Martina tvrdí, že je pomerne presný a spoľahlivý. Zo života svätého Martina ho zaujali dve udalosti:

1. udalosť - pomoc svätého Martina žobrákovi. Spomenul obraz, ktorý je v našom chráme nad oltárom. Túto udalosť rozobral. Poukázal na láskavosť svätého Martina k chudobným.

2. udalosť – pomsta, tvrdosť a poprava španielskeho biskupa k človeku.

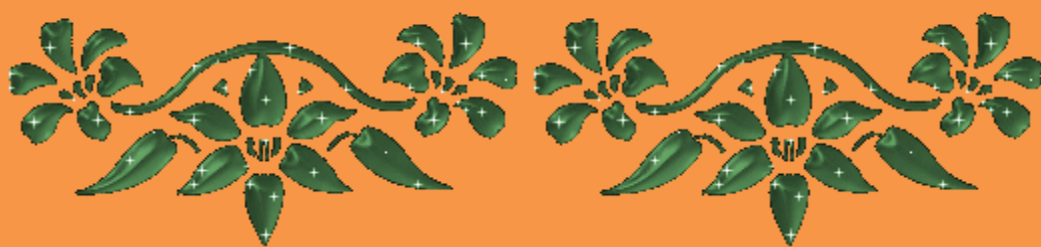
*V homílii rozobral evanjelium podľa Mt. Pozastavil sa nad dvomi slovami- **vidieť a konať.***

*Videli ste a nekonalí ste. (Pane, kedy sme ťa videli?) (Dnešná doba – staraj sa o seba, nestaraj sa o druhých). **Konáme a nevidíme** – konáme niečo, čo ten druhý nepotrebuje.*

***Vidieť** – správne vnímať a podľa toho aj konať...*

Stanislav poukázal aj na Matku Terezu, jej pomoc chudobným a chorým. Dôležitá v živote človeka je pokora a odpustenie. Každý z nás by mal začať od seba... Homília bola veľmi zaujímavá a poučná. Na konci svätej omše Mgr. Peter Gajdoš poďakoval kňazovi za spoločne chvíle prežité v našom chráme .

Deň radosti

V sobotu 16. novembra 2019 v Základnej škole Chynorany, sa konalo podujatie, ktoré organizovalo eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Spolu s deťmi a mladými s okolitých dedín sa učili spoznávať hrdinov, ktorí žijú okolo nás a inšpirovali sa nimi. Konali sa rôzne zábavné i športové hry a súťaže, hrdinská atmosféra, veľmi chytlavá hymna, tvorivé dielne, svätá omša o 9:00 hodine, noví ale i starí kamaráti, radostný deň bez nudy. Do Chynorian deti z našej farnosti išli spoločne ráno okolo 8:00 hodine a domov sa vrátili okolo 16:30 hodine.

Deti zažili krásny deň plný zážitkov a poznávaní okolitých hrdinov.

Stretnutie speváckych zborov

Kto spieva, dvakrát sa modlí!

Pri príležitosti spomienky na svätú Cecíliu, patrónku hudobníkov a spevákov sa vo štvrtok 21.11.2019 o 18:00 hodine v Pastoračnom centre stretli spevácke zbory, (Krédo – Bošany a Krnčianka- Krnča) ktoré pôsobia v našej farnosti pri svätých omšiach.

Ďakujeme našim spevokolom za krásne piesne a skrášlenie liturgie.

Krédo - Bošany

Názov Krédo – Verím prijal spevokôl v roku 1995. Tento symbolický názov si speváci vybrali preto, aby vždy pamätali na to, že Pán je mocný, láskavý a že im vždy udelí potrebné milosti, aby Ho vždy mohli spevom chváliť a velebiť naveky.

Nácviky spevokôlu sa uskutočňujú každý pondelok po večernej svätej omši. Spievajú pri rôznych liturgických príležitostiach - hodová slávnosť, Vianoce, Veľká noc, sobáše, pohreby, prvé sväté prijímanie, sviatosť birmovania, životné jubileá, adorácie pred vyloženou Eucharistiou a podobne. Okrem územia Bošian či Slovenska spievali aj v Poľsku r. 1997), v Banskej Bystrici (Rádio (r. 1997), v Banskej Bystrici (Rádio Lumen), v Bruseli (r.2004), v Šaštíne (r. 2005), vo Viedni (r. 2005) a na iných miestach.

Spevokôl prešiel počas týchto rokov generačnou zmenou - mnohí ho už predišli do večnosti, iným zo zdravotných dôvodov viac nie je možné chodiť medzi nich.

Krnčianka -Krnča

Poslaním Folklórnej skupiny Krnčianka, je šíriť pôvodné ľudové piesne a tance z obce Krnča, blízkeho okolia, ale aj prevzaté z iných regiónov.

Počas svojej existencie sa v nej vystriedalo viac ako 200 členov, ktorí prichádzajú, ale aj odchádzajú.

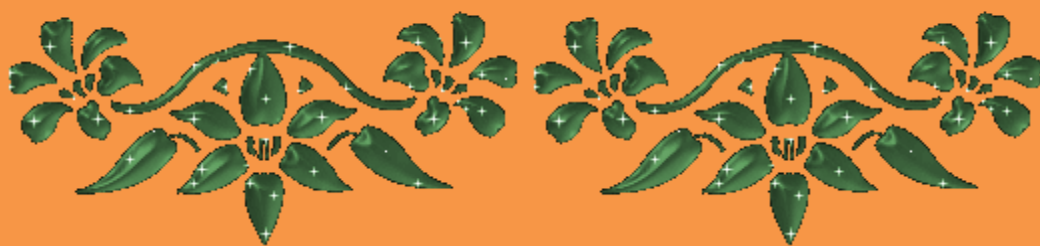
Spievajú aj v kostole pri rôznych liturgických príležitostiach - hodová slávnosť, Vianoce, Veľká noc, sobáš, pohreby, prvé sväté prijímanie, životné jubileá...

*Stretnutie speváckych zborov
Krédo, Krnčianka*

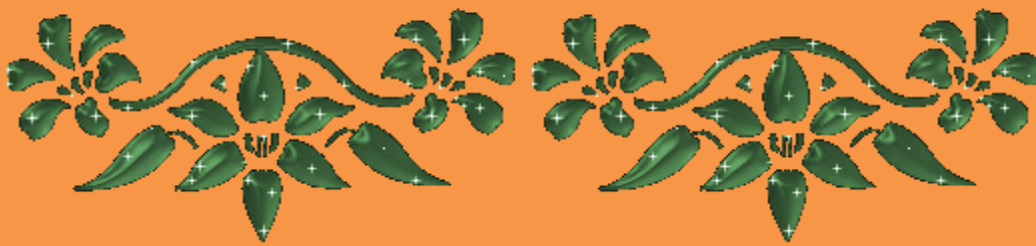

Advent

Advent je čas oddychu a prípravy na vianočné sviatky. Advent sa začína prvou adventnou nedeľou, ktorá môže pripadnúť na ktorýkoľvek deň medzi 27. novembrom a 3. decembrom. Tento deň je zároveň začiatkom cirkevného roka. Toto obdobie môže trvať 22 až 28 dní a končí sa po západe slnka na Štedrý deň. Posledná adventná nedeľa sa môže prekrývať so samotným Štedrým dňom, ak začiatok adventu pripadne na 3. december. V roku 2019 pripadla prvá adventná nedeľa na 1. december a posledná na 22. december.

Posvätenie adventného vencia

Symbolom predvianočného obdobia je adventný veniec. V 1. adventnú nedeľu, sa rozsvietila prvá svieca na adventnom venci v obci Práznovce. Tento rok zdobí obec Práznovce jeden veľký veniec, ktorý je umiestnený pred starým kostolíkom. S nápadom prišli poslanci obecného zastupiteľstva, ktorí to celé aj úspešne zrealizovali. V 1. adventnú nedeľu po svätej omši pán dekan Štefan Bukovan posvätil veniec za prítomnosti veriacich.

Svätý Mikuláš

Označenie "SVÄTÝ" ukazuje na jeho dobre prežitý život, naplnený dobrom. Neznamená to, že by svätý za svojho života stále bol v kostole, ale že prežil dobre svoj život, usiloval sa konať druhým dobro, i keď bol hriešny, ľutoval svoje nedobré skutky a odstraňoval pravidelne zlo zo svojho srdca. Svätý Mikuláš je nám všetkým vzorom v konaní dobrých skutkov, mal dobré, milé srdce - k druhým bol milosrdný.

Aj do našej obce Bošany, prišiel svätý Mikuláš. Deti mu zaspievali, zarecitovali a on sa im odvdáčil balíčkom sladkosti.

Duchovná obnova

Duchovná obnova prebiehala vo farskom kostole v Bošanoch. Začala piatok 6.12.2019 večernou svätou omšou o 18:00 hodine, pokračovala sobotu 13.12.2019 o 18:00 hodine a nedeľu 14.12.2019 o 7:00 hodine a o 10:00 hodine. Duchovnú obnovu viedol Mons. Ján Majerník.

Posvätenie hasičského vozidla

Dňa 19.11.2019 sa na Štefánikovom námestí v Topolčanoch uskutočnilo odovzdávanie vozidiel **Iveco Daily**, ktoré si prevzali zástupcovia 4 obcí Topolčianskeho okresu. Nové vozidlo si prevzal aj dobrovoľný hasičský zborov z Práznoviec.

Slávnostné uvedenie do užívania a posvätenie nového vozidla ako aj novej požiarnej zbrojnice sa uskutočnilo 14.12.2019 o 11.00 hodine v rámci programu kultúrnych Vianoc v Práznovciach.

Vozidlo **Iveco Daily** posvätil dekan Štefan Bukovan.

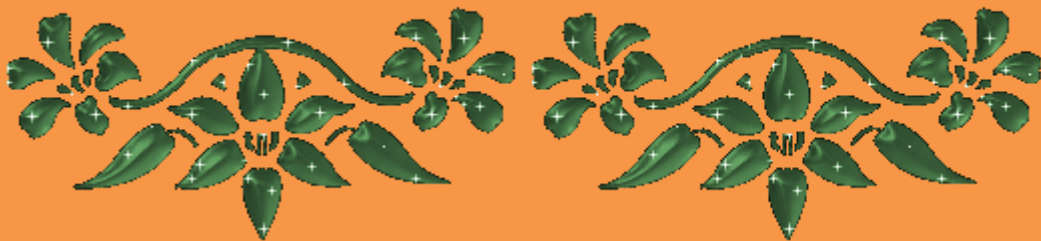

Kto dá prístrešie svätej rodine

Každoročne sa v našej farnosti koná deviatnik pod názvom „Kto dá prístrešie svätej rodine“. Začiatok deviatnika sa v našej farnosti konal 15.12.2019 o 16:00 hodine v kláštore u sestričiek.

Ďakujeme rodinám, ktoré i v tomto roku prijali do svojho príbytku svätú rodinu.

Adventný koncert

V nedeľu 15. 12. 2019 o 11:00 hodine v Kostole svätého Martina v Bošanoch sa konal adventný koncert, ktorý veriacim pripravili žiaci a učitelia Základnej umeleckej školy v Bošanoch.

Koncert priniesol ľuďom pekný umelecký zážitok.

Základná umelecká škola Bošany
Vás srdečne pozýva na

Adventný koncert

dňa 15.12. 2019
o 11,00 h
v Kostole sv. Martina
v Bošanoch

Na koncerte vystúpia žiaci a učitelia zo základnej umeleckej školy a ich hostia

Kultúrne Vianoce v Práznovciach

V piatok 13.12.2019 o 18:30 hodine v Kostole Ružencovej Panny Márie v Práznovciach sa konal adventný koncert nevidiaceho speváka Maroša Banga s manželkou Sašou. Na koncert boli pozvaní aj veriaci z Bošian a Krynče.

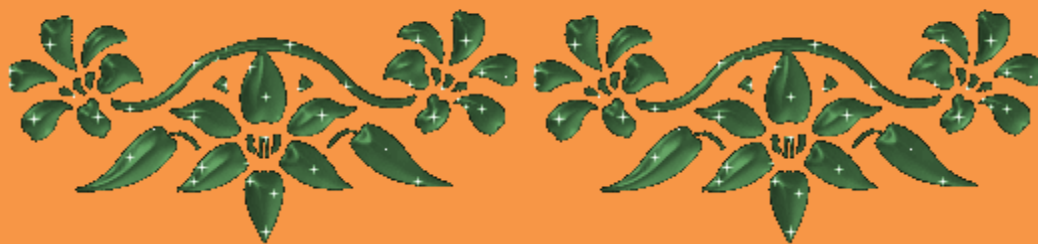
V sobotu 14.12.2019 o 17:00 hodine v Kostole Ružencovej Panny Márie v Práznovciach sa konal adventný koncert hudobnej skupiny Sokoly a Moniky Kandráčovej. Na koncert boli pozvaní aj veriaci z Bošian a Krynče.

V nedeľu 15.12.2019 o 18:00 hodine v Kostole Ružencovej Panny Márie v Práznovciach sa konal adventný koncert Folklórnej skupiny Krnčianka.

Na koncert boli pozvaní aj veriaci z Bošian a Krnče.

Slovenský betlehem v bruselskej katedrále

Spomienka na rezbára Jozefa Halmu

Každoročne sa vo vianočnom čase v bruselskej katedrále St. Michel Gudule koná výstava betlehemov európskych krajín a iných zahraničných komunit žijúcich v Bruseli. Pravidelne sa na nej zúčastňuje aj Slovenská katolícka misia v Bruseli.

V roku 2004 vystavovalo Slovensko svoj betlehem po prvýkrát. A bol to práve betlehem bošianskeho majstra Jozefa Halmu, ktorý začal tradíciu vystavovania slovenských betlehemov na tejto medzinárodnej výstave.

Ako sa uvádza v MY topolčiansky dnešok: „ Obec Bošany dostala vďaka rodákovi Dušanovi Bezákovi, ktorý dva roky pracoval ako člen Spoločnosti Ježišovej v Bruseli, možnosť ako prvá prezentovať slovenský betlehem na svetovej výstave“.

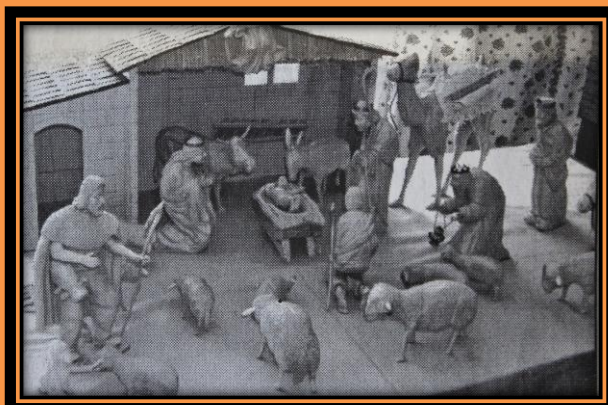
Tento betlehem priviezli do Bruselu bratislavskí jezuiti v spolupráci s autorom. Vystavovaným dielom sa poukazuje na prítomnosť slovenskej kresťanskej komunity v Bruseli (ľudia pracujúci v európskych inštitúciách, misiách, ľudia, ktorí dlhodobo žijú v Belgicku...) i na kresťanské hodnoty na Slovensku. Autor bol na tejto výstave jediný drevársky výrobca betlehemov zo Slovenska. Ako sám priznal, bol to jeho vtedy už dvanásty betlehem a mal s ním pomerne dosť roboty. Pracoval na ňom nepretržite skoro rok. Najviac problémov pri tomto diele mal s postavou Jezuliatka, ktoré sa mu zhruba podľa jeho predstáv, podarilo vyrezať až na jeho tretí pokus. V jeho betleheme je 30 figúrok a pozadie, ktorému dominujú slovenské motívy – vrch Kriváň, Nitrianska katedrála, Bratislavský hrad, Spišská kapitula, neskoro romantický kostolík v Sádke pri Bošanoch a Dom svätej Alžbety v Košiciach. Toto všetko vyrezal z lipového dreva, ktoré bolo symbolom Slovanov. Za jeho prácu sa mu dostalo už v Bruseli uznanie. Poďakovanie od vtedajšieho veľvyslanca Slovenskej republiky v EÚ JUDr. Maroša Ševčoviča, bolo veľkým ocenením jeho práce. Zhotovenie tohto slovenského betlehemu finančne podporilo aj „Kolpingovo dielo na Slovensku“ so sídlom v Spišskej Kapitule. Betlehem patril svojim stvárnením k jedným z najkrajších vystavených exponátov a opäť sa vrátil na

túto prestížnu výstavu aj v decembri v roku 2015.

Bošanci môžu samozrejme obdivovať toto nádherné dielo po celý rok v miestnom kultúrnom dome.

Do Bruselu spolu s autorom odcestoval v roku 2004 aj 30-členný chrámový zbor Krédo z Bošian pod vedením Mgr. Andrey Gajdošovej, ktorý sa podieľal na prezentácii diela, ale aj odslúžení ľudovej slovenskej omše a ďalšej prezentácii slovenských zvykov počas Vianoc.

Redakcia Bošanec

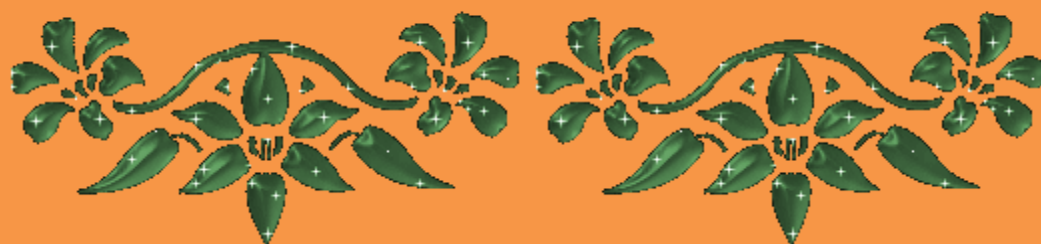

● Slovenským chlebom a štólou obdarovali Bošanci bruselského vikára vdp. Lode Vermeira. Na snímke s Pavlom Štrosom (vľavo) a Alexandrom Bezákom st. (vpravo).

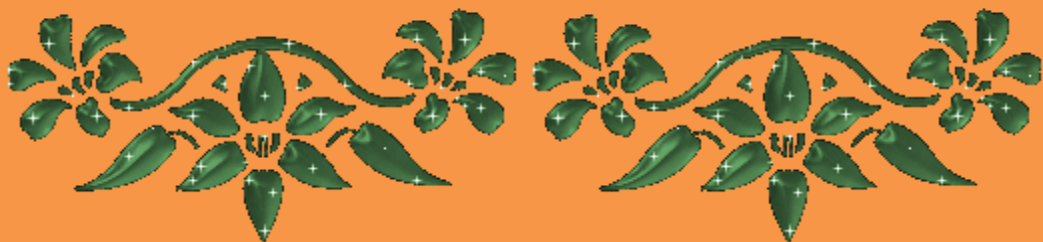

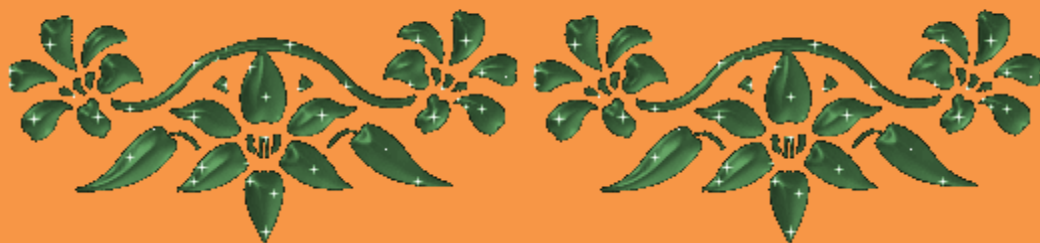
● Velvyslanec SR Maroš Šefčovič sa podpisuje Bošancom do kroniky, ktorú drží druhá dirigentka zboru Krédo Jindřiška Miškeová, vľavo starosta Bošian a Anna Halmová.

Betlehem v kultúrnom dome

Darovaný betlehem

V našom chráme sa na polnočnej svätej omši v roku 2018 konala okrem svätej omše jedna pekná udalosť. Náš duchovný Štefan Bukovan posvätil betlehem, ktorý vyrezával bošiansky rezbár Jozef Halmo, ktorý nás opustil 30.7.2017.

Rodina Jozefa Halmu po jeho smrti zapožičala betlehem farnosti.

Neskôr sa rodina Jozefa Halmu rozhodla betlehem farnosti darovať za čo im patrí veľká vďaka.

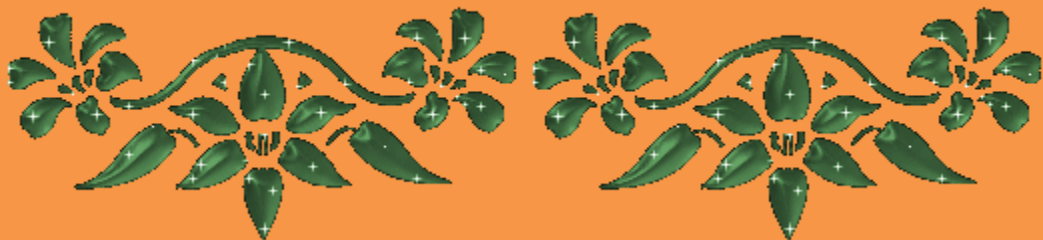

Betlehemské svetlo

Betlehemské svetlo priniesli skauti do farského kostola v Bošanoch na Štedrý deň o 12:00 hodine. Svetlo si farníci mohli odpáliť do 14:00 hodiny. Do kostola v Práznovciach svetlo priniesli na Štedrý deň o 11:00 hodine a do kostola v Kyrnci na Štedrý deň o 8:45 hodine.

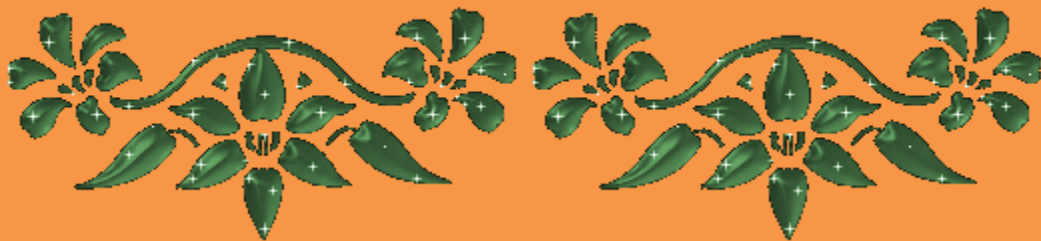

Jasličková slávnosť v Krnčí

Dňa 25. 12. 2019 na slávnosť Narodenia Pána o 11:00 hodine sa uskutočnila jasličková slávnosť v kostole v Krnčí. Jasličkovú slávnosť pripravil Folklórny súbor Krnčianka.

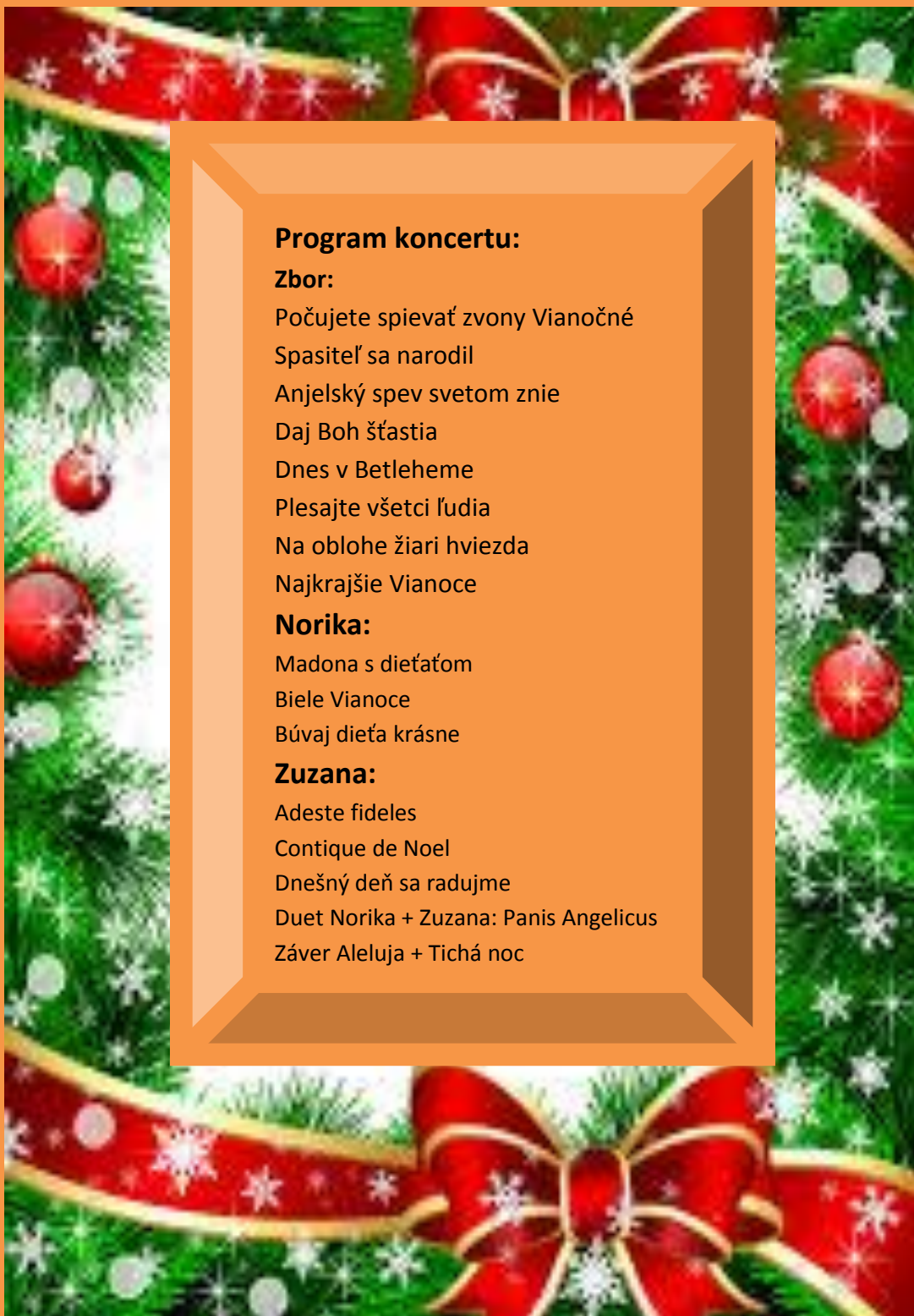

Koncert Bošany

Dňa 26. 12. 2019 na sviatok svätého Štefana o 16:30 hodine sa uskutočnil koncert v kostole svätého Martina v Bošanoch. Koncert pripravil spevokol pri kostole Narodenia Panny Márie v Klátovej Novej Vsi.

Hostia: Eleonóra Kovalíková a Zuzana Gáliková.

Veriaci našej farnosti ďakujú účinkujúcim za príjemné chvíle a príjemný umelecký zážitok.

Program koncertu:

Zbor:

Počujete spievať zvoný Vianočné
Spasiteľ sa narodil
Anjelský spev svetom znie
Daj Boh šťastia
Dnes v Betleheme
Plesajte všetci ľudia
Na oblohe žiari hviezda
Najkrajšie Vianoce

Norika:

Madona s dieťaťom
Biele Vianoce
Búvaj dieťa krásne

Zuzana:

Adeste fideles
Contique de Noel
Dnešný deň sa radujme
Duet Norika + Zuzana: Panis Angelicus
Záver Aleluja + Tichá noc

Dobrá novina

Aj v tomto roku v našej farnosti a na filiálkach Krnča a Práznovce koledovali koledníci Dobrej noviny. Koledovalo sa na sviatok svätého Štefana.

*V Bošanoch koledovalo 7 detí a navštívili 12 rodín. Vyzbieralo sa **420 €**;*

*V Krnči koledovala 1 dospelá osoba a 10 detí. Navštívili 11 rodín. Vyzbieralo sa **265 €**;*

*V Práznovciach koledovali 4 sprevádzajúce osoby a 10 detí. Navštívili 36 rodín. Vyzbieralo sa **800 €**;*

*Koledníci tento rok vyzbierali spolu **1 485 €**;*

Veľká vďaka patrí koledníkom a rodinám, za ich prijatie a štedrosť.

Koledníci Krnča

Koledníci Práznovce

Koledníci Bošany

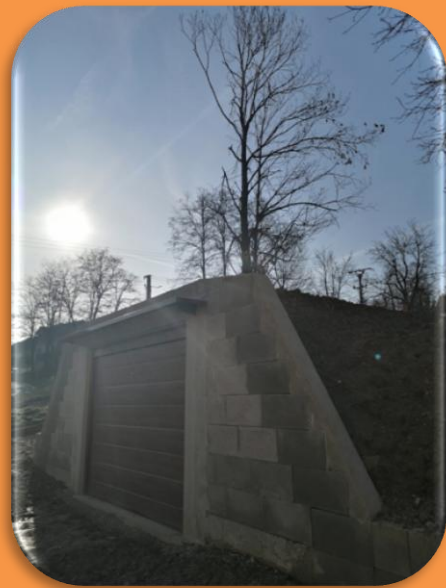

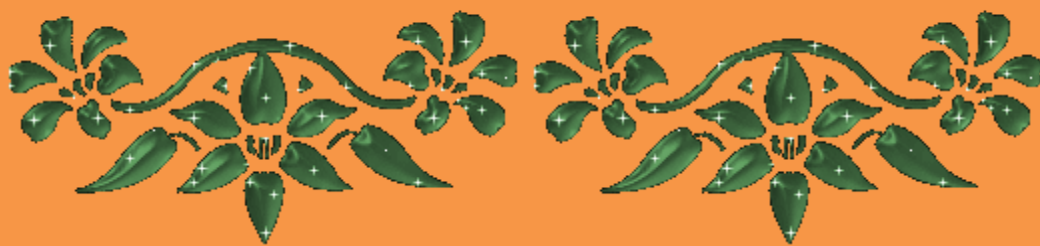

Hospodárska miestnosť

Kostolík v Krnči, ktorý je zasvätený Narodeniu Panny Márie, má malé priestory, preto sa farníci z Krnče v lete tohto roku rozhodli vybudovať hospodársku miestnosť, ktorá bude slúžiť na odkladanie materiálu potrebného pre kostol. (náradie...). Hospodársku miestnosť sa veriaci rozhodli postaviť netradičným spôsobom a to tak, aby neporušila siluetu kostola a jeho okolia. Podnikatelia J. Jamrich, J. Hodál a J. Daniš, vyhlúbili do brehu za kostolom otvor, do ktorého urobili betónové platne z ktorých vznikla betónová garáž. Túto betónovú garáž vsunuli do brehu a uzatvorili zhotovenou bránou. Vrch zahádzali zeminou. Do miestnosti zaviedli elektriку a hospodárska miestnosť bola hotová.

Podakovanie patrí: murárovi M. Melušovi, J. Zorkovi, J. Rusnákovi, P. Streicherovi, A. Hodálovi, J. Števčíkovi, M. Streicherovi, J. Križanovi, J. Jamrichovi, J. Hodálovi, J. Danišovi, otcovi Zorkovi a jeho synovi.

Úprava zákristie Práznovce

Stará kaplnka už nepostačovala pre potreby veriacich v Práznovciach, preto sa začalo pomýšľať o výstavbe nového, kapacitne dostávajúceho kostola. Základný kameň bol požehnaný pri prvej návšteve pápeža Jána Pavla II. na Slovensku v roku 1990. Začiatok stavby sa začal požehnaním základného kameňa v Práznovciach, ktoré vykonal J. Ex. František Rábek, pomocný biskup nitriansky, dňa 6. apríla 1997. Ocom tohto projektu bol vtedajší správca farnosti vďp. ThLic. Štefan Vallo. Už o tri roky na to mohli v jubilejnom roku 2000 novostavbu kostola konsekrovať. Stalo sa tak dňa 7. októbra 2000. Tento chrám konsekroval J. Em. Ján Chryzostom kardinál Korec. Kostol je zasvätený Panne Márii Ružencovej. V novom kostole sa použila krížová cesta zo starej kaplnky, drevorezba od Františka Hýlla.

Po čase sa zistilo, že v zákristii kostola počas zimného obdobia je chladno. Preto sa veriaci Práznoviec rozhodli v tomto roku znížiť strop.

Vďaka patri všetkým, ktorí sa podieľali na úprave stropu.

Koncoročná bilancia

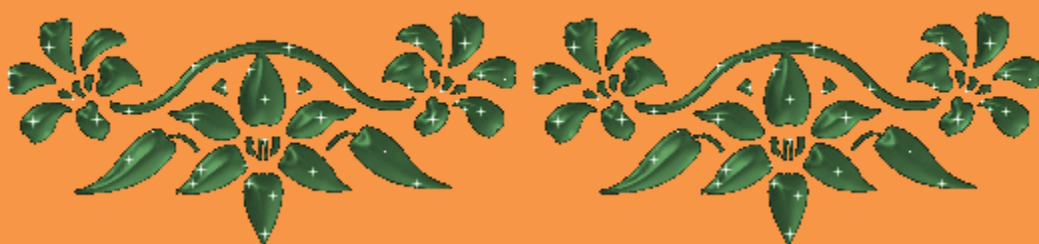
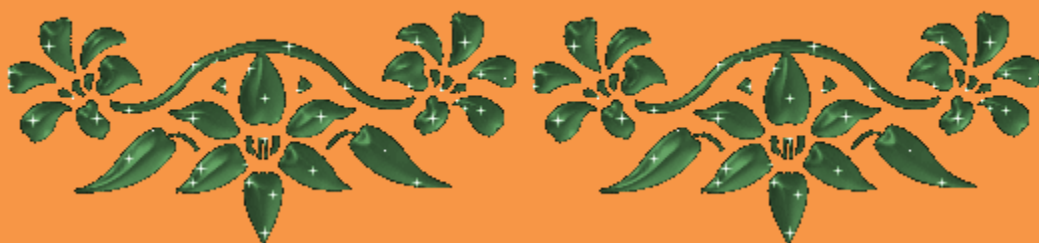
Koniec kalendárneho roka 2019 je tu. Zvykom v našej farnosti je na konci roka bilancovať, sumarizovať a ďakovať. Dňa 31.12.2019 o 16:00 hodine dekan Štefan Bukovan tak urobil na svätej omši.

So životom farnosti i farského spoločenstva sú spojené viaceré služby, ktoré mnohí vykonávajú nezištne, ochotne a dobrovoľne.

Pán dekan poďakoval kostolníkom, ekonomickej rade, miništrantom, aranžérkam, lektorom, organistom, rozdávatelom svätého prijímania, kronikárke, sestričkám, ktoré prinášajú Eucharistiu každú nedeľu chorým po domoch v Bošanoch, za modlitby, spoluprácu, finančnú podporu farnosti a všetkým, ktorí radi a ochotne pomáhali.

Pod'akovanie patrilo aj obecnému úradu vo farnosti a zastupiteľstvu.

*Veriaci našej farnosti vyslovujú pod'akovanie pánu dekanovi **Štefanovi Bukovanovi** a pánu kaplánovi **Pavlovi Stankovi** za to, že vytvárajú fungujúce a živé spoločenstvo vo farnosti Bošany a na filiálkach Krnča a Práznovce.*

Ďakujeme ti, Pane za všetky požehnania, ktoré si nám dal v roku 2019 za dni slnečné i zamračené. Ďakujeme ti za zdravie i choroby, za trápenia a radosti. Ďakujeme ti za priateľský úsmev a pomocnú ruku, za lásku ktorú sme prijali za všetky nádherné veci. Vďaka ti za samotu, za prácu, za ťažkosti a problémy, za neistoty a slzy, – pretože toto všetko nás priviedlo bližšie k Tebe. Ďakujeme, že si zachoval náš život, že si sa postaral o naše prístrešie, pokrm a všetky naše potreby. Ďakujeme, že sme sa dnes mohli stretnúť, vďaka za rodinu a priateľov. Prosíme ťa, Pane, požehnaj všetkých našich drahých a vnes do ľudských srdc pokoj a lásku.

